

Dziennik Urzędowy L 104

Unii Europejskiej

Tom 48

23 kwietnia 2005

Wydanie polskie

Legislacja

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 625/2005 z dnia 22 kwietnia 2005 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 626/2005 z dnia 22 kwietnia 2005 r. zawieszające skup masła w niektórych Państwach Członkowskich 3

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 627/2005 z dnia 22 kwietnia 2005 r. uchylające rozporządzenie (WE) nr 206/2005 wprowadzające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu łososia hodowlanego** 4

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 628/2005 z dnia 22 kwietnia 2005 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii** 5

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2005/321/WE:

★ **Decyzja Rady z dnia 14 kwietnia 2005 r. dotycząca zakończenia procedury konsultacyjnej z Republiką Gwinei na mocy art. 96 Umowy z Kotonu** 33

Komisja

2005/322/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 26 lutego 2005 r. w sprawie wniosku przedłożonego przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach Wspólnej Polityki Rybołówstwa (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 411)** 37

2005/323/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 21 kwietnia 2005 r. w sprawie wymogów bezpieczeństwa, które muszą spełniać normy europejskie w odniesieniu do pływających artykułów rekreacyjnych przeznaczonych do używania na lub w wodzie zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 1209) ⁽¹⁾ 39

Komisja Administracyjna ds. Zabezpieczenia Społecznego Pracowników Migrujących

2005/324/WE:

- ★ Decyzja nr 200 z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie sposobu funkcjonowania i składu Komisji Technicznej do Spraw Przetwarzania Danych przy Komisji Administracyjnej do Spraw Zabezpieczenia Społecznego Pracowników Migrujących ⁽¹⁾ 42

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 607/2005 z dnia 18 kwietnia 2005 r. zmieniającego po raz czwarty rozporządzenie Rady (WE) nr 1763/2004 nakładające określone środki ograniczające dla wsparcia skutecznego wykonania mandatu Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii (MTKJ) (Dz.U. L 100 z dnia 20.4.2005) 46

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 625/2005

z dnia 22 kwietnia 2005 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 kwietnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 kwietnia 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 22 kwietnia 2005 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	112,8
	204	98,4
	212	118,7
	624	168,0
	999	124,5
0707 00 05	052	139,7
	204	60,1
	999	99,9
0709 90 70	052	100,3
	204	32,6
	999	66,5
0805 10 20	052	50,6
	204	46,8
	212	56,8
	220	48,5
	400	51,4
	624	59,0
	999	52,2
0805 50 10	052	42,8
	388	67,6
	400	58,9
	528	64,2
	624	62,2
	999	59,1
0808 10 80	388	86,3
	400	128,6
	404	108,7
	508	69,7
	512	74,2
	524	68,1
	528	63,1
	720	81,7
	804	104,1
	999	87,2
0808 20 50	388	83,7
	512	66,3
	528	67,0
	720	32,9
	999	62,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 626/2005**z dnia 22 kwietnia 2005 r.****zawieszające skup masła w niektórych Państwach Członkowskich**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 2771/1999 z dnia 16 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany⁽²⁾, w szczególności jego art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 2 rozporządzenia (WE) nr 2771/1999 przewiduje, że z chwilą zaobserwowania w którymś z Państw Członkowskich, że w ciągu dwóch kolejnych tygodni cena rynkowa jest, w zależności od przypadku, bądź niższa, bądź równa lub wyższa niż 92% ceny interwencyjnej, Komisja, odpowiednio, rozpoczyna lub zawiesza w danym Państwie Członkowskim dokonywanie skupu.

- (2) Najnowsza lista Państw Członkowskich, w których interwencja została zawieszona, została przedstawiona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 592/2005⁽³⁾. Wymieniona lista powinna zostać dostosowana, aby uwzględniono nowe ceny rynkowe przekazane przez Słowację i Zjednoczone Królestwo w zastosowaniu art. 8 rozporządzenia (WE) nr 2771/1999. W celu zachowania jasności należy zastąpić tę listę i uchylić rozporządzenie (WE) nr 592/2005,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Skup masła przewidziany w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 zawiesza się w Belgii, Danii, na Cyprze, Węgrzech, Malcie, w Grecji, Luksemburgu, Niderlandach, Austrii, Słowenii, Finlandii i Zjednoczonym Królestwie.

Artykuł 2

Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 592/2005.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 kwietnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 kwietnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 333 z 24.12.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

⁽³⁾ Dz.U. L 98 z 16.4.2005, str. 19.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 627/2005**z dnia 22 kwietnia 2005 r.****uchylające rozporządzenie (WE) nr 206/2005 wprowadzające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu łososia hodowlanego**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3285/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu i uchylające rozporządzenie (WE) nr 518/94⁽¹⁾, w szczególności art. 21 ust. 2 lit. b),uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 519/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 1765/82, (EWG) nr 1766/82 oraz (EWG) nr 3420/83⁽²⁾, w szczególności art. 18 ust. 2 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

POSTĘPOWANIE

- (1) W dniu 6 marca 2004 r. Komisja wszczęła dochodzenie w sprawie wprowadzenia środków ochronnych na przywóz łososia hodowlanego do Wspólnoty. W dniu 4 lutego 2005 r. Komisja wprowadziła ostateczne środki ochronne na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 206/2005⁽³⁾.
- (2) W dniu 23 października 2004 r. Komisja wszczęła dochodzenie antydumpingowe w sprawie przywozu łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii. W dniu 22 kwietnia 2005 r. Komisja przyjęła tymczasowe środki antydumpingowe na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 628/2005⁽⁴⁾.

OKOLICZNOŚCI

- (3) Nałożenie ostatecznych środków ochronnych w odniesieniu do przywozu łososia hodowlanego pochodzącego z wszystkich hodowli nastąpiło po przeprowadzeniu dochodzenia obejmującego okres od 2000 r. do 2003 r. Po wydaniu tymczasowego orzeczenia, zgodnie

z którym w okresie od dnia 1 października 2003 r. do dnia 30 września 2004 r. przywóz z Norwegii stale wzrastał i doszło do szkodliwego dumpingu, Komisja przyjęła tymczasowe środki antydumpingowe w odniesieniu do przywozu łososia hodowlanego z Norwegii.

- (4) Przywóz łososia hodowlanego z Norwegii w roku kończącym się w dniu 30 września 2004 r. stanowi obecnie około 60 % wielkości rynku Wspólnoty i około 75 % całkowitego przywozu do Wspólnoty. W rozporządzeniu (WE) nr 206/2005 Komisja uznała, że znaczne zwiększenie przywozu, uwzględniając towarzyszący temu zjawisku spadek cen, było szkodliwe dla opłacalności działalności producentów wspólnotowych. Tymczasowe środki antydumpingowe w odniesieniu do przywozu łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii wyeliminowałyby element nieuczciwych cen będący częścią wspomnianego przywozu. Można również oczekiwać, że spowolnią one ilościowy wzrost przywozu pochodzącego z Norwegii, która jest największym źródłem przywozu do Wspólnoty. Dlatego też, uwzględniając szczególne okoliczności tego przypadku, uważa się, że środki antydumpingowe są wystarczające do naprawienia szkody, którą ponosi przemysł Wspólnoty, i nie jest w dalszym ciągu niezbędne utrzymywanie środków ochronnych, które w związku z tym należy uchylić w momencie wejścia w życie środków antydumpingowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł

Niniejszym uchyla się rozporządzenie (WE) nr 206/2005.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 27 kwietnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 kwietnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Peter MANDELSON

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 53. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2200/2004 (Dz.U. L 374 z 22.12.2004, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 67 z 10.3.1994, str. 89. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 427/2003 (Dz.U. L 65 z 8.3.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 33 z 5.2.2005, str. 8.

⁽⁴⁾ Patrz str. 5 niniejszego Dziennika Urzędowego.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 628/2005**z dnia 22 kwietnia 2005 r.****nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Środki uchylone**

- (1) Dnia 6 marca 2004 r. Komisja wszczęła postępowanie ochronne zgodnie z rozporządzeniami Rady 3285/94⁽²⁾ i 519/94⁽³⁾, w sprawie przywozu łososia hodowlanego. W dniu 5 lutego 2005 r. Komisja nałożyła, na mocy rozporządzenia (WE) nr 206/2005⁽⁴⁾ ostateczne środki ochronne, które przyjęły formę kontyngentów taryfowych w połączeniu z minimalną ceną importową. Ostateczne środki ochronne mają zastosowanie od dnia 6 lutego 2005 r. i podlegają stopniowej liberalizacji w trakcie ich obowiązywania. W dniu 23 kwietnia 2005 r. Komisja w drodze rozporządzenia Komisji (WE) nr 627/2005⁽⁵⁾ uchyliła rozporządzenie Komisji (WE) nr 206/2005.

1.2. Wszczęcie postępowania

- (2) Równoległe z postępowaniem ochronnym, w dniu 8 września 2004 r. Grupa Producentów Łososia UE reprezentująca istotną część wspólnotowych producentów łososia hodowlanego (zwana dalej „skarżącym”) wniosła skargę dotyczącą przywozu łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii.
- (3) Skarga zawierała dowody na istnienie dumpingu w odniesieniu do wspomnianego produktu oraz istotnej szkody powstałej w jego wyniku, co uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia postępowania.
- (4) W dniu 23 października 2004 r. wszczęto postępowanie przez publikację zawiadomienia o wszczęciu postępowania⁽⁶⁾.

1.3. Okres objęty dochodzeniem

- (5) Dochodzenie w sprawie dumpingu i szkody objęło okres od 1 października 2003 r. do 30 września 2004 r. (zwany dalej „okresem objętym dochodzeniem” lub „OD”). W odniesieniu do tendencji istotnych przy ocenie szkody, Komisja przeanalizowała dane obejmujące okres od 1 stycznia 2001 r. do 30 września 2004 r. (zwany dalej „okresem badanym”). Okres przyjęty w celu dokonania ustaleń dotyczących podcięcia cen, zaniżania cen i eliminacji szkody jest wyżej wspomnianym OD.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 53.

⁽³⁾ Dz.U. L 67 z 10.3.1994, str. 89.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 33 z 5.2.2005, str. 8..

⁽⁵⁾ Patrz str. 4 Dz.U.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 261 z 23.10.2004, str. 8.

1.4. Strony, których dotyczy postępowanie

- (6) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu postępowania skarżącego, norweskich producentów, handlowców, importerów, dostawców i użytkowników oraz znane sobie zainteresowane zrzeszenia, jak również przedstawiciele Norwegii. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie swoich stanowisk na piśmie oraz wystąpienie z wnioskiem o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu.
- (7) Komisja zbadała i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za konieczne do tymczasowego określenia dumpingu i wynikającej z niego szkody oraz interesu Wspólnoty. W tym celu Komisja przesłała kwestionariusze wszystkim znanym sobie stronom, których dotyczy postępowanie, oraz wszystkim pozostałym eksporterom, którzy zgłosili się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. W tym względzie następujące strony współpracowały z Komisją i przedstawiły swoje stanowiska: 102 eksporterów i handlowców norweskich; 14 producentów wspólnotowych; jedno zrzeszenie producentów wspólnotowych; 15 importerów, użytkowników i przetwórców; cztery zrzeszenia użytkowników; jedno zrzeszenie konsumentów oraz dwóch dostawców. Wizyty weryfikacyjne przeprowadzono w obiektach następujących przedsiębiorstw:
- a) *Producenci wspólnotowi:*
- Celtic Atlantic Salmon Ltd (Killary), Renvyle, Co Galway, Irlandia.
  - Hoove Salmon Ltd, Whiteness Shetland, Zjednoczone Królestwo.
  - Loch Duart Ltd, Scourie By Lairg, Sutherland, Szkocja, Zjednoczone Królestwo.
  - Orkney Sea Farms Ltd, Glasgow, Zjednoczone Królestwo.
  - West Minch Salmon Ltd, Sidinish Salmon Ltd, Benbecula, Western Isles, Zjednoczone Królestwo.
  - Wester Ross Salmon, Inverness, Zjednoczone Królestwo.
- b) *Eksporterzy*
- Marine Harvest Bolga AS, N-8158 Bolga, Norwegia.
  - Fjord Seafood Norway AS, Toftsundet, N-8900 Brønnøysund, Norwegia.
  - Pan Fish Norway AS, Grimmergata 5, N-6002 Ålesund, Norwegia.
  - Stolt Sea Farm AS, Postboks 370, Sentrum, N-0102, Oslo, Norwegia.
  - Follalaks AS, N-8286 Nordfold, Norwegia.
  - Nordlaks Oppdrett AS, Boks 224, N-8455 Stokmarknes, Norwegia.
  - Hydrotech AS, Bentnesveien 50, N-6512 Kristiansund, Norwegia.
  - Grieg Seafood AS, Postboks 234, N-5804 Bergen, Norwegia.
  - Seafarm Invest AS, Postboks 34, N-8764 Lovund, Norwegia.
  - Sinkaberg-Hansen AS, Postboks 134, N-7901 Rorvik, Norwegia.
- c) *Importerzy/Przetwórcy/Użytkownicy*
- Labeyrie, St. Vincent de Tyrosse, Francja.
  - Laschinger GmbH, Bischofsmais, Niemcy.
- (8) Wszystkim stronom zainteresowanym, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie i wykazały, że istnieją szczególne powody, dla których należy je przesłuchać, zapewniono możliwość złożenia wyjaśnień.
- (9) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja zaznaczyła, że w związku z wyraźnie dużą liczbą eksporterów produktu objętego postępowaniem w Norwegii oraz dużą liczbą producentów produktu na obszarze Wspólnoty, w niniejszym dochodzeniu przewidziano zastosowanie technik kontroli wyrywkowej.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (10) Produktem objętym postępowaniem jest łośoś hodowlany (w odróżnieniu od dzikiego) filetowany bądź niefiletowany, świeży, schłodzony lub mrożony. Definicja nie obejmuje innych podobnych produktów otrzymanych z ryb hodowlanych, np. troci, biomasy (żywe łososie) oraz dzikiego łośosia i jego bardziej przetworzonych typów, np. łośosia wędzonego.
- (11) Produkt obecnie objęty jest kodami CN ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00, ex 0303 22 00, ex 0304 10 13 oraz ex 0304 20 13 odpowiadającymi różnym jego rodzajom (ryby świeże lub schłodzone, filety świeże lub schłodzone, ryby mrożone oraz mrożone filety). Na podstawie cech fizycznych, procesu produkcji oraz zastępowalności produktu z punktu widzenia konsumenta wszystkie rodzaje łośosia hodowlanego uznano za jeden produkt. Różne rodzaje łośosia hodowlanego mają ostatecznie takie samo zastosowanie i można je z łatwością zastąpić. Z tego względu dla celów postępowania uznaje się je za jeden produkt.

2.2. Produkt podobny

- (12) Dochodzenie wykazało, że podstawowe cechy fizyczne łośosia hodowlanego produkowanego i sprzedawanego przez przemysł wspólnotowy na obszarze Wspólnoty, łośosia hodowlanego produkowanego i sprzedawanego na norweskim rynku krajowym oraz łośosia hodowlanego przywożonego na obszar Wspólnoty z Norwegii są takie same i mają takie samo zastosowanie.
- (13) Przy dokonywaniu tego stwierdzenia pod uwagę wzięto w szczególności następujące ustalenia:
- produkt objęty postępowaniem oraz produkt wspólnotowy mają taką samą klasyfikację międzynarodową w zakresie taryfy celnej. Ponadto posiadają takie same lub podobne cechy fizyczne, tj. smak, wielkość, kształt i skórę;
  - produkt objęty postępowaniem oraz produkt wspólnotowy sprzedawano za pośrednictwem podobnych lub identycznych kanałów sprzedaży, nabywcy mieli swobodny dostęp do informacji na temat cen, a produkt objęty postępowaniem i produkt producentów wspólnotowych konkurowały głównie pod względem ceny;
  - produkt objęty postępowaniem oraz produkt wspólnotowy mają takie samo lub podobne zastosowanie i z tego względu stanowiły produkty alternatywne lub zastępcze i były łatwo zastępowalne.
- (14) W związku z powyższym wstępnie ustalono, że produkt objęty postępowaniem oraz łośoś hodowlany produkowany i sprzedawany na krajowym rynku norweskim, a także łośoś hodowlany produkowany i sprzedawany na obszarze Wspólnoty przez przedsiębiorstwa wspólnotowe mają takie same podstawowe cechy fizyczne oraz zastosowanie i z tego względu uznaje się je za podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

3.1. Informacje ogólne

- (15) Mimo tego, że większość norweskich producentów łośosia hodowlanego sprzedawała produkt objęty postępowaniem na terenie Wspólnoty za pośrednictwem handlowców, można było dokonać oceny dumpingu na poziomie producentów. Faktycznie śledząc zmiany w strukturze norweskiego przemysłu hodowli łośosia stwierdzono, że większość norweskich producentów łośosia hodowlanego sprzedawała produkt objęty postępowaniem bezpośrednio do UE lub była w stanie określić, które produkty sprzedawane są przez niepowiązanych handlowców z przeznaczeniem na rynek UE. Z tego względu można było określić zarówno wartość normalną, jak i cenę eksportową na poziomie producenta.

3.2. Kontrola wyrywkowa

- (16) W sekcji 5.1 lit. a) zawiadomienia o wszczęciu postępowania zaznaczono, że Komisja może podjąć decyzję o zastosowaniu kontroli wyrywkowej zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. W odpowiedzi na wniosek wystosowany zgodnie z sekcją 5.1 lit. a) pkt i) zawiadomienia o wszczęciu postępowania, 102 przedsiębiorstwa dostarczyły żądanych informacji w określonym terminie. Spośród nich 38 przedsiębiorstw to producenci łososia hodowlanego, którzy także wywozili produkt objęty postępowaniem do UE (zwani dalej „producentami eksportującymi”). Sprzedaży dokonano bezpośrednio lub za pośrednictwem handlowców niepowiązanych.
- (17) W związku z dużą liczbą zaangażowanych przedsiębiorstw, podjęto decyzję o zastosowaniu przepisów w zakresie kontroli wyrywkowej oraz, po konsultacji z norweskimi władzami, wybrano w tym celu jako próbę przedsiębiorstwa o najwyższej wielkości wywozu do Wspólnoty Europejskiej. Niektórych kwestii nie udało się rozstrzygnąć z norweskimi władzami, w szczególności kwestii dotyczących wyłączenia z kontroli wyrywkowej niektórych eksporterów o stosunkowo niskiej wielkości wywozu rozpatrywanego produktu do Wspólnoty. Spełnienie prośby norweskich władz oznaczałoby, że nie jest przestrzegana zasada wyboru próby, tj. włączenia do kontroli wyrywkowej takiej liczby przedsiębiorstw o możliwie największej reprezentatywnej wielkości wywozu, jaką można właściwie zbadać w dostępnym okresie. Z tego względu nie można było zaakceptować tych roszczeń. Próba obejmuje dziesięć największych norweskich producentów eksportujących, którzy reprezentują prawie 80 % wielkości wywozu do Wspólnoty spośród wszystkich współpracujących producentów eksportujących.
- (18) Po przeprowadzeniu weryfikacji, w przypadku dwóch przedsiębiorstw objętych kontrolą wyrywkową nie udało się, na podstawie dostarczonych informacji, stwierdzić, czy dokonano sprzedaży łososia hodowlanego stronom niepowiązanym po cenach konkurencyjnych. W tych okolicznościach tymczasowo stwierdza się, że do czasu dostarczenia przez wspomniane przedsiębiorstwa wystarczających informacji, nie należy ustalać dla nich indywidualnego marginesu dumpingu, lecz przyznać im średni ważony margines dumpingu tych przedsiębiorstw, dla których możliwe było określenie indywidualnego marginesu dumpingu. Należy jednak zauważyć, że Komisja będzie nadal prowadzić dochodzenie w tej kwestii w końcowym etapie postępowania oraz może wykorzystać fakty dostępne zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego w przypadku niedostępniienia przez przedsiębiorstwa objęte badaniem wymaganych informacji.

3.3. Wartość normalna

- (19) W celu określenia wartości normalnej, Komisja najpierw ustaliła dla każdego z producentów eksportujących objętych kontrolą wyrywkową, czy jego łączna sprzedaż łososia hodowlanego na rynku krajowym jest reprezentatywna w porównaniu z jego łączną sprzedażą z przeznaczeniem na wywóz do Wspólnoty. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, sprzedaż krajową uznawano za reprezentatywną, gdy wielkość łącznej sprzedaży krajowej każdego producenta eksportującego stanowiła przynajmniej 5 % wielkości jego łącznej sprzedaży z przeznaczeniem na wywóz do Wspólnoty.
- (20) W przypadku producentów eksportujących, których wielkość sprzedaży krajowej była ogólnie reprezentatywna, Komisja następnie określiła typy łososia hodowlanego sprzedawane na rynku krajowym, które były takie same jak typy sprzedawane na wywóz do Wspólnoty lub bezpośrednio z nimi porównywalne.
- (21) Dla każdego z tych typów określono, czy wielkość sprzedaży na rynku krajowym była wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Wielkość sprzedaży krajowej określonego typu uznawano za wystarczająco reprezentatywną, jeśli wielkość łączna sprzedaży krajowej tego typu w OD stanowiła przynajmniej 5 % wielkości łącznej sprzedaży porównywalnego typu wywożonego do Wspólnoty.
- (22) Przeprowadzono również badania w celu stwierdzenia, czy sprzedaż krajową każdego typu produktu objętego postępowaniem w ilościach reprezentatywnych można uznać za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, ustalając proporcję sprzedaży omawianego typu z zyskiem niezależnym klientom.

- (23) W przypadkach, gdy wielkość sprzedaży danego typu łososia hodowlanego, dokonywanej po cenie sprzedaży netto równej kosztom jego produkcji lub od nich większej, stanowiła ponad 80 % wielkości łącznej sprzedaży tego typu oraz gdy średnia ważona cena tego typu była równa kosztom jego produkcji lub od nich wyższa, wówczas normalną wartość ustalano na podstawie faktycznej ceny krajowej. Cenę tę obliczano jako średnią ważoną cen wszystkich krajowych transakcji sprzedaży tego typu dokonanych w OD, niezależnie od tego, czy były to ceny z zyskiem, czy nie.
- (24) W przypadku gdy wielkość sprzedaży z zyskiem danego typu łososia hodowlanego stanowiła 80 % lub mniej łącznej wielkości sprzedaży tego typu lub gdy średnia ważona cena tego typu była niższa od kosztów jego produkcji, wartość normalną określano na podstawie faktycznej ceny krajowej, którą obliczano jako średnią ważoną sprzedaży z zyskiem wyłącznie tego typu, pod warunkiem, że stanowiły one 10 % lub więcej wielkości łącznej sprzedaży tego typu.
- (25) W końcu, w przypadku gdy wielkość sprzedaży z zyskiem jakiegokolwiek typu łososia hodowlanego stanowiła mniej niż 10 % wielkości łącznej sprzedaży tego typu, uznawano, że typ ten sprzedawany był w niewystarczającej ilości, tak by cena krajowa mogła stanowić odpowiednią podstawę określania wartości normalnej.
- (26) Jeśli nie można było użyć cen krajowych określonego typu sprzedawanego przez producenta eksportującego, stosowano konstruowaną wartość normalną, zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, wartość normalną konstruowano przez dodanie do kosztów wytworzenia eksportowanych typów towaru każdego eksportera, skorygowanych w razie potrzeby, uzasadnionej kwoty na wydatki związane ze sprzedażą, kosztów ogólnych i administracyjnych („SG&A”) oraz uzasadnionej marży zysku. W tym celu Komisja zbadała, czy poniesione koszty SG oraz zysk na rynku krajowym osiągnięty przez każdego z producentów eksportujących objętych postępowaniem stanowiły wiarygodne dane.
- (27) Faktyczną krajową marżę zysku uznawano za wiarygodną, gdy wielkość łącznej sprzedaży krajowej przedsiębiorstwa objętego postępowaniem można było uznać za reprezentatywną w porównaniu z wielkością sprzedaży z przeznaczeniem na wywóz do Wspólnoty. W przypadku przedsiębiorstw, których wielkość sprzedaży była ogólnie reprezentatywna, marżę zysku określano na podstawie wielkości sprzedaży krajowej typów sprzedawanych w zwykłym obrocie handlowym. W tym celu zastosowano metodologię określoną w motywach od (21) do (24) preambuły.
- (28) W przypadku, gdy nie spełniono powyższych kryteriów, Komisja rozważyła następnie możliwość zastosowania średniej ważonej marży zysku innych przedsiębiorstw o reprezentatywnej wielkości sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym w Norwegii lub rzeczywistych kwot odnoszących się do produkcji i sprzedaży na rynku krajowym, w zwykłym obrocie handlowym, tej samej ogólnej kategorii produktów przedsiębiorstwa objętego postępowaniem. W końcu, gdy nie można było zastosować żadnego ze wspomnianych podejść, krajową marżę zysku ustalano zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (29) Pięć przedsiębiorstw miało łączną reprezentatywną wielkość sprzedaży, jednak stwierdzono, że tylko jedno spośród nich sprzedawało na rynku krajowym w zwykłym obrocie handlowym określone typy produktu objętego postępowaniem, które również wywożono. W przypadku pozostałych typów łososia hodowlanego wywożonych przez wspomniane przedsiębiorstwa, normalną wartość konstruowano zgodnie z metodologią objaśnioną w motywie (25) preambuły. Stwierdzono, że trzy przedsiębiorstwa nie posiadały łącznej reprezentatywnej wielkości sprzedaży krajowej łososia hodowlanego. Z tego względu normalną wartość konstruowano dla wszystkich typów rozpatrywanego produktu wytwarzanych przez wspomniane przedsiębiorstwa zgodnie z metodologią objaśnioną w motywie (25) preambuły.
- (30) Jak określono w motywie (27) preambuły, w odniesieniu do krajowej marży zysku, stwierdzono, że tylko jeden producent eksportujący dokonywał sprzedaży łososia hodowlanego na rynku krajowym w zwykłym obrocie handlowym. Ponieważ uznano ten wynik za niewystarczająco reprezentatywny, przyjęto tymczasowo krajowy zysk z obrotu na poziomie 8 % zgodnie z podejściem opisanym w motywie (27) preambuły. Tę marżę zysku uznano za minimalny poziom możliwy do osiągnięcia przez rentowny przemysł. Ponadto należy zauważyć, że stosowany zysk krajowy znalazł się w tym samym rzędzie wielkości co zysk uzyskany przez przedsiębiorstwo, które dokonywało sprzedaży na rynku krajowym w zwykłym obrocie handlowym. Wydaje się także, że wspomniana marża zysku jest bezwzględny minimum w kontekście znacznych inwestycji zarówno w odniesieniu do czasu, jak i zasobów wymaganych do hodowli łososia, której cykl – od stadium łososia jednorocznego do nadającego się do połowu – wynosi trzy lata. Komisja będzie nadal rozważać kwestię zysku krajowego w świetle tego obciążenia inwestycyjnego w połączeniu z obecnym poziomem stóp procentowych w Norwegii i może wprowadzić zmiany do swoich decyzji na końcowym etapie.

- (31) W celu określenia uzasadnionych kosztów SG&A Komisja uznała, że informacje odnoszące się do danego przedsiębiorstwa, dostarczone przez producentów eksportujących, można tymczasowo wykozystać na tym etapie. Należy jednak zauważyć, że niektóre kwestie, od których zależy stosowność tego podejścia, w dalszym ciągu wymagają wyjaśnienia i dalszej weryfikacji. Komisja będzie nadal prowadzić dochodzenie w tej sprawie i może podjąć decyzję o zmianie swego podejścia na końcowym etapie.

3.4. Cena eksportowa

- (32) We wszystkich przypadkach, w których produkt objęty postępowaniem wywożono do Wspólnoty w ramach sprzedaży niezależnym klientom, cenę eksportową określano zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, tzn. na podstawie cen eksportowych faktycznie zapłaconych lub należnych.
- (33) Jeśli sprzedaży dokonywano za pomocą powiązanego importera na obszarze Wspólnoty, cenę eksportową konstruowano na podstawie ustalonych przez importera cen odsprzedaży niezależnym klientom. Dokonano korekt wszystkich kosztów poniesionych na etapie pomiędzy przywozem a odsprzedażą przez powiązane przedsiębiorstwo, obejmujących koszty SG&A oraz uzasadnioną 5 % marżę zysku z obrotu, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.
- (34) Jeśli sprzedaży z przeznaczeniem na wywóz dokonywano za pośrednictwem powiązanego handlowca w Norwegii, cenę eksportową określano na podstawie ceny odsprzedaży płaconej przez pierwszego niezależnego nabywcę we Wspólnocie.

3.5. Porównanie

- (35) Wartość normalną oraz ceny eksportowe porównywano na podstawie cen ex-works. W celu umożliwienia rzetelnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową uwzględniono, w formie korekt, różnice mające wpływ na ceny oraz porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dokonano odpowiednich korekt w zakresie transportu i ubezpieczenia, kredytu, prowizji, opłat bankowych, pakowania, opłat celnych i rabatów we wszystkich przypadkach, które uznano za uzasadnione, właściwe i wsparte sprawdzonymi dowodami. Korekt dokonano także w przypadku, gdy sprzedaży z przeznaczeniem na wywóz dokonywano za pomocą powiązanego przedsiębiorstwa z siedzibą w Norwegii, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego.

3.6. Margines dumpingu

3.6.1. Przedsiębiorstwa objęte kontrolą wyrwykową

- (36) Dla ośmiu producentów eksportujących objętych kontrolą wyrwykową można było obliczyć indywidualny margines dumpingu. W przypadku tych przedsiębiorstw porównano średnią ważoną wartość normalną każdego typu rozpatrywanego produktu wywożonego do Wspólnoty ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiadającego typu rozpatrywanego produktu zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego. W przypadku, gdy producenci eksportujący są powiązani, tymczasowy margines dumpingu, wyrażony jako odsetek ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty, obliczono jako średnią ważoną marginesów dumpingu przedsiębiorstw powiązanych, zgodnie z polityką Wspólnoty w zakresie powiązanych producentów eksportujących. Taka konieczność zaistniała w przypadku dwóch przedsiębiorstw objętych dochodzeniem.
- (37) Dwóm pozostałym producentom eksportującym, dla których nie udało się dokonać indywidualnych obliczeń w zakresie dumpingu, jak opisano w motywie (18) preambuły, przydzielono także tymczasowy margines dumpingu na poziomie średniej ważonej indywidualnych marginesów dumpingu określonych tymczasowo dla stron objętych kontrolą wyrwykową.

3.6.2. Przedsiębiorstwa nieobjęte kontrolą wyrwykową

- (38) Przedsiębiorstwom współpracującym, które nie zostały wybrane do kontroli wyrwykowej oraz nie są powiązane z żadnym z przedsiębiorstw objętych kontrolą, przydzielono tymczasowy margines dumpingu na poziomie średniej ważonej indywidualnych marginesów dumpingu określonych tymczasowo dla stron objętych kontrolą, tj. 25,1 %.

- (39) Przedsiębiorstwom współpracującym, które nie zostały wybrane do kontroli wyrywkowej i które są powiązane z jakimkolwiek z przedsiębiorstw objętych kontrolą, przydzielono tymczasowy margines dumpingu na takim samym poziomie jak margines przydzielony przedsiębiorstwu objętemu kontrolą, z którym są powiązane.

3.6.3. Przedsiębiorstwa niewspółpracujące

- (40) Aby obliczyć pozostały margines dumpingu, tj. margines dumpingu dla norweskich eksporterów, którzy nie współpracowali z Komisją ani nie dokonali zgłoszenia, Komisja w pierwszej kolejności określiła poziom współpracy. Porównano całkowitą wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Norwegii obliczonej na podstawie danych Eurostatu z rzeczywistymi danymi uzyskanymi od norweskich producentów eksportujących, którzy wyrazili gotowość włączenia ich do kontroli wyrywkowej. Na tej podstawie ustalono, że poziom współpracy był wysoki, tj. obejmował prawie 80 % całkowitej wielkości norweskiego eksportu łosia hodowlanego do Wspólnoty.
- (41) Na podstawie dostępnych informacji stwierdzono, że wspomniane przedsiębiorstwa nie stosowały dumpingu na poziomie niższym od jakiegokolwiek przedsiębiorstwa objętego kontrolą wyrywkową. W rezultacie pozostały margines dumpingu określono na poziomie najwyższego indywidualnego marginesu dumpingu ustalonego dla przedsiębiorstwa współpracującego. Na tej podstawie pozostały poziom dumpingu został tymczasowo określony na poziomie 44,0 % ceny CIF na granicy Wspólnoty.

3.6.4. Margines dumpingu

- (42) Na tej podstawie tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Wspólnoty, bez opłat celnych wynoszą:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Marine Harvest Bolga AS, N-8158 Bolga, Norwegia.	21,9 %
Fjord Seafood Norway AS, Toftsundet, N-8900 Brønnøysund, Norwegia.	37,7 %
Pan Fish Norway AS, Grimmergata 5, N-6002 Ålesund, Norwegia.	25,4 %
Stolt Sea Farm AS, Postboks 370, Sentrum, N-0102, Oslo, Norwegia.	13,9 %
Follalaks AS, N-8286 Nordfold, Norwegia.	24,5 %
Nordlaks Oppdrett AS, Boks 224, N-8455 Stokmarknes, Norwegia.	6,8 %
Hydrotech AS, Bentnesveien 50, N-6512 Kristiansund, Norwegia.	21,9 %
Grieg Seafood AS, Postboks 234, N-5804 Bergen, Norwegia.	22,9 %
Średnia ważona	22,5 %
Pozostały margines	37,7 %

4. SZKODA

4.1. Definicja produkcji wspólnotowej i przemysłu wspólnotowego

- (43) W trakcie OD, łosia hodowlanego we Wspólnocie wytwarzali:

— Producenci wspólnotowi niepowiązani z eksporterami lub importerami norweskimi, którzy byli skarżącymi lub wyraźnie poparli skargę;

- Producenci wspólnotowi niepowiązani z eksporterami lub importerami norweskimi, którzy nie zajęli stanowiska w sprawie skargi („milczący”);
  - Kilku innych producentów, odnośnie których stwierdzono, że są powiązani z eksporterami lub importerami norweskimi („powiązani”).
- (44) Kilku innych producentów, powiązanych z norweskimi eksporterami lub importerami, dokonało zgłoszenia i zwróciło się z wnioskiem o ujęcie ich w definicji produkcji wspólnotowej. Określili się oni również jako przemysł wspólnotowy. Jednak wniosek ten został odrzucony na podstawie przepisów art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W szczególności stwierdzono, że stosunki pomiędzy wspomnianymi powiązanymi producentami a eksporterami lub importerami produktu sprzedawanego po cenach dumpingowych mogłyby spowodować, że producenci objęci postępowaniem zachowywaliby się inaczej niż producenci niepowiązani. W związku z tym produkcja wspomnianych innych producentów nie została uwzględniona przy obliczaniu produkcji wspólnotowej.
- (45) Dochodzenie wykazało, że skarżący producenci wspólnotowi wyprodukowali około 20 000 ton łososia w trakcie OD. Stanowi to około 90 % szacowanej łącznej produkcji wspólnotowej produktu objętego postępowaniem. Jest to większa część produkcji wspólnotowej. Z tego względu uznaje się, że skarżący producenci wspólnotowi stanowią przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 oraz art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

4.2. Kontrola wyrywkowa dla celów oceny szkody

- (46) Mając na uwadze dużą liczbę producentów łososia hodowlanego we Wspólnocie, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano zastosowanie technik kontroli wyrywkowej w celu oceny szkody. Wyboru próby producentów wspólnotowych dokonano w oparciu o największą reprezentatywną wielkość produkcji, która można było właściwie zbadać w ustalonym terminie, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (47) Na podstawie informacji dostarczonych Komisji do kontroli wyrywkowej wybrano wstępnie sześciu producentów wspólnotowych wymienionych wyżej w motywie (6) preambuły i poproszono ich o wypełnienie kwestionariusza. Przeprowadzono weryfikacje w obiektach wspomnianych przedsiębiorstw. Dochodzenie wykazało, że Celtic Atlantic Salmon Ltd. nie produkował łososia w trakcie całego rozpatrywanego okresu, w związku z czym nie był w stanie dostarczyć wszystkich danych i informacji wymaganych w kwestionariuszu. Spółka Celtic Atlantic Salmon Ltd. powstała w styczniu 2004 r. po wykupieniu określonych aktywów przedsiębiorstwa zajmującego się produkcją łososia, które znalazło się pod sekwestrem sądowym i mogło dostarczyć danych jedynie w odniesieniu do OD. W związku z tym wskaźniki szkody omawiane poniżej w motywie (63) preambuły określono na podstawie sprawdzonych informacji dostarczonych przez pozostałych pięć przedsiębiorstw wymienionych powyżej w motywie (6) preambuły. Dane uzyskane z Celtic Atlantic Salmon Ltd. wykorzystano jednak w celu obliczenia poziomu podcinania i zaniżania cen.
- (48) Produkcja pięciu producentów wspólnotowych wybranych do kontroli wyrywkowej, którzy w pełni współpracowali w trakcie dochodzenia, wyniosła łącznie około 8 300 ton w trakcie OD lub 37 % szacowanej łącznej wspólnotowej produkcji łososia hodowlanego.
- (49) Analiza szkód opiera się na (a) wskaźnikach szkody związanej z działalnością, takich jak ceny sprzedaży, zapasy, rentowność, zwrot z inwestycji, przepływ środków pieniężnych, inwestycje, zdolność do pozyskania kapitału i wynagrodzenia, które zostały określone na podstawie informacji sprawdzonych na poziomie kontroli wyrywkowej oraz (b) innych wskaźnikach szkody, tj. produkcji, możliwościach produkcyjnych, wykorzystaniu mocy produkcyjnych, wielkości sprzedaży, udziale rynkowym, rozwoju, zatrudnieniu, wydajności oraz rozmiaru marginesu dumpingowego, które określono na podstawie danych zebranych na poziomie przemysłu wspólnotowego jako całości.

4.3. Konsumpcja we Wspólnocie

- (50) W badanym okresie konsumpcja we Wspólnocie kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 1

Konsumpcja we Wspólnocie

	2001	2002	2003	OD
Tony	527 970	550 943	611 101	607 904
Wskaźnik	100	104	116	115

Źródło: Eurostat oraz dane dla Irlandii, Zjednoczonego Królestwa i Francji. Wszystkie dane odnoszą się do UE-25.

- (51) Konsumpcję we Wspólnocie określono na podstawie łącznej produkcji wszystkich producentów na terenie Wspólnoty powiększonej o wielkość przywozu z wszystkich państw trzecich i pomniejszonej o wielkość wywozu ze Wspólnoty Europejskiej. Produkcję wszystkich producentów z siedzibą na obszarze Wspólnoty określono na podstawie danych dostarczonych przez kraje, w których prowadzi się hodowlę łosia, tj. Irlandię, Zjednoczone Królestwo i Francję. Dane na temat wielkości przywozu i wywozu pochodzą z Eurostatu.
- (52) Należy zauważyć, że hodowla łosia hodowlanego na dużą skalę we Wspólnocie ogranicza się do terenu Zjednoczonego Królestwa (Szkocja) oraz Irlandii. Dokonano pewnych korekt w celu konwersji wag netto pochodzących z danych Eurostatu, tak by zaokrąglić wagi lub „odpowiedniki całych ryb” (WFE)⁽¹⁾, gdyż porównań na podstawie WFE w tej branży przemysłu dokonuje się powszechnie. Z tego względu, o ile nie zaznaczono inaczej, liczby dla łosia świeżego, schłodzonego i mrożonego z wyłączeniem łosia fileowanego oraz dla świeżych, schłodzonych i mrożonych filetów łosia, w zależności od rodzaju produktu, zostały podzielone przez współczynniki konwersji odpowiednio 0,90 oraz 0,65, tj. współczynniki konwersji powszechnie akceptowane w branży hodowli łosia.
- (53) Z powyższej tabeli wynika, że konsumpcja w latach 2001–2003 wzrosła o 16 %. W OD konsumpcja pozostała prawie na takim samym poziomie jak w 2003 r. spadając nieznacznie o 0,5 %. Ogólnie rzecz biorąc, wzrost konsumpcji w rozpatrywanym okresie wyniósł 15 %.

4.4. Przywóz towarów do Wspólnoty z kraju, którego dotyczy postępowanie

4.4.1. Wielkość przywozu towarów objętych postępowaniem

- (54) W badanym okresie wielkość przywozu towarów z Norwegii, pochodząca z danych Eurostatu z zastosowaniem metodologii opisanej w motywie (51) preambuły powyżej kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 2

Wielkość przywozu towarów objętych postępowaniem

	2001	2002	2003	OD
Tony	269 126	294 481	351 757	362 492
Wskaźnik	100	109	131	135

Źródło: Eurostat

⁽¹⁾ WFE powszechnie definiuje się jako wagę ryby, która po uboju została wypatroszona i wykrwawiona.

- (55) Z powyższej tabeli wynika, że wielkość przywozu łososia hodowlanego z Norwegii wzrosła o 35 % w badanym okresie. W latach 2001–2003 odnotowano wzrost na poziomie 31 %, zaś w okresie od 2003 r. do OD wielkość przywozu wzrosła o kolejne 3 %. Oznacza to, że podczas gdy konsumpcja wzrosła o prawie 80 000 ton w badanym okresie, norwescy eksporterzy mogli zwiększyć sprzedaż na rynku wspólnotowym o 93 000 ton, co przekracza całkowity wzrost konsumpcji.

4.4.2. Udział rynkowy przywożonych towarów

- (56) Udział rynkowy norweskich producentów eksportujących kształtował się w następujący sposób:

Tabela 3

Udział rynkowy towarów przywożonych z Norwegii

	2001	2002	2003	OD
	51 %	53,5 %	57,6 %	59,6 %
Wskaźnik	100	105	113	117

Źródło: Eurostat, wspólnotową produkcję i wywóz towarów obliczono na podstawie danych z Irlandii, Zjednoczonego Królestwa, Francji i Łotwy.

- (57) Podobnie jak w przypadku przywozu towarów, norweski udział rynkowy stale wzrastał w badanym okresie. Ogólnie rzecz biorąc, udział rynkowy oparty na wielkości przywozu towarów zwiększył się o 17 % lub 8,6 punktów procentowych w badanym okresie. Wzrost w okresie od 2002 r. do OD wyniósł 6,1 punktów procentowych.

4.4.3. Średnie ceny towarów przywożonych po cenach dumpingowych

- (58) Zmiany cen towarów przywożonych po cenach dumpingowych z Norwegii i sprzedawanych na rynku wspólnotowym pokazuje poniższa tabela.

Tabela 4

Średnia cena towarów przywożonych po cenach dumpingowych z Norwegii (EUR/kg)

	2001	2002	2003	OD
	3,13	3,04	2,64	2,64
Wskaźnik	100	97	84	84

Źródło: Eurostat

- (59) W badanym okresie średnia cena towarów przywożonych po cenach dumpingowych spadła o 16 %. Powyższa tabela ukazuje wyraźną zbieżność w czasie pomiędzy spadkiem cen, które gwałtownie obniżyły się w 2003 r. a gwałtownym wzrostem przywozu towarów po cenach dumpingowych na rynku wspólnotowym, co potwierdzono w motywie (54) preambuły.

4.4.4. Podcięcie cenowe

- (60) W celu obliczenia poziomu podcięcia cenowego w trakcie OD, dokonano porównania średnich ważonych cen sprzedaży producentów przemysłu wspólnotowego objętych kontrolą wyrwykową ze średnimi ważonymi cenami eksportowymi producentów eksportujących z Norwegii objętych kontrolą wyrwykową. Porównania dokonano dla porównywalnych typów łososia hodowlanego oraz na tym samym poziomie handlu, tzn. w kontekście sprzedaży pierwszemu niezależnemu klientowi. Porównanie przeprowadzono po odjęciu rabatu i bonifikaty, zaś ceny przywozu towarów były cenami CIF na granicy Wspólnoty skorygowanymi o opłaty celne.

- (61) Ceny producentów przemysłu wspólnotowego objętych kontrolą wyrywkową przyjęto na poziomie cen ex-works, tj. z wyłączeniem kosztów transportu oraz na poziomie handlu uznanego za porównywalny z przywozem objętym postępowaniem. W przypadku producentów przemysłu wspólnotowego objętych kontrolą wyrywkową, którzy sprzedawali ryby po cenach producenta obniżonych o opłaty uiszczane zakładom przetwórczym, dokonano odpowiedniej korekty w górę w celu odzwierciedlenia kosztów przetwarzania i pakowania, tak aby ceny tych producentów były porównywalne z cenami innych producentów objętych kontrolą wyrywkową. Korekty dokonano na podstawie kosztów poniesionych przez innych producentów objętych kontrolą na tego typu działania lub na podstawie faktycznej opłaty uiszczanej zakładom przetwórczym.
- (62) Wyniki porównania średnich ważonych wykazały, że w trakcie OD produkty objęte postępowaniem pochodzące z Norwegii sprzedawano na obszarze Wspólnoty po cenach podcinających ceny przemysłu wspólnotowego, średnio na poziomie około 15 % w odniesieniu do udziału procentowego cen dumpingowych i cen wspólnotowych.

4.5. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

- (63) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, badanie wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł wspólnotowy objęło ocenę wszystkich czynników ekonomicznych i wskaźników mających znaczenie dla stanu przemysłu wspólnotowego w badanym okresie.

4.5.1. Produkcja, możliwości produkcyjne oraz wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (64) Produkcja, możliwości produkcyjne oraz wykorzystanie mocy produkcyjnych przemysłu wspólnotowego jako całości kształtowały się w następujący sposób:

Tabela 5

Produkcja, możliwości produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2001	2002	2003	OD
Produkcja (w tonach)	18 118	20 621	19 387	20 536
Wskaźnik	100	114	107	113
Możliwości produkcyjne (w tonach)	36 994	37 112	41 862	43 662
Wskaźnik	100	100	113	118
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	49 %	56 %	46 %	47 %
Wskaźnik	100	113	95	96

Źródło: Przemysł wspólnotowy

- (65) Produkcja przemysłu wspólnotowego początkowo wzrosła o 14 % w latach 2001–2002. Następnie spadła o 6 %, lecz ponownie wzrosła o 5 % w trakcie OD, pozostając jednak poniżej poziomu z 2002 r. Z powyższej tabeli wynika, że produkcja ogólnie wzrosła o 13 % w badanym okresie.
- (66) W badanym okresie możliwości produkcyjne wzrosły o 18 %. Największy wzrost odnotowano w 2003 r. (+13 %). Należy zauważyć, że produkcja łososia hodowlanego na obszarze Wspólnoty Europejskiej jest skutecznie ograniczana licencjami rządowymi określającymi maksymalną ilość żywych ryb, które można trzymać w wodzie w dowolnym miejscu i czasie. Dane na temat możliwości produkcyjnych są teoretycznymi możliwościami opartymi raczej na całkowitej ilości objętej licencjami, niż na fizycznej pojemności skrzyń i innych materiałach produkcyjnych, którymi zarządza przemysł wspólnotowy. Z tego względu uznaje się, że dane na temat możliwości produkcyjnych nie mają większego znaczenia w analizie.

- (67) Wykorzystanie mocy produkcyjnych początkowo wzrosło w okresie 2001–2002 o 13 %, jednak spadło w 2003 r. o około 18 % i utrzymywało się na mniej więcej stałym poziomie w trakcie OD.

4.5.2. Zapasy

- (68) Należy zauważyć, że przemysł wspólnotowy praktycznie nie posiada zapasów łosia hodowlanego i natychmiast po połowie sprzedaje go zakładom przemysłu przetwórczego. Z tego względu wydaje się, że ocena zapasów nie jest istotnym czynnikiem przy ocenie sytuacji gospodarczej przemysłu wspólnotowego.

4.5.3. Wielkość sprzedaży, udział rynkowy, średnie ceny jednostkowe w UE oraz rozwój

- (69) Poniższe dane odzwierciedlają sprzedaż prowadzoną przez przemysł wspólnotowy niezależnym klientom na rynku wspólnotowym.

Tabela 6

Wielkości sprzedaży, udział rynkowy, średnie jednostkowe ceny sprzedaży w UE

	2001	2002	2003	OD
Wielkość sprzedaży (w tonach)	17 556	18 684	18 997	19 925
Wskaźnik	100	106	108	113
Udział rynkowy	3,33 %	3,38 %	3,11 %	3,28 %
Wskaźnik	100	102	93	99
Średnie jednostkowe ceny sprzedaży (EUR/kg)	3,03	3,00	2,61	2,84
Wskaźnik	100	99	86	94

Źródło: Przemysł wspólnotowy z uwzględnieniem wielkości sprzedaży i udziału rynkowego. W odniesieniu do średnich jednostkowych cen sprzedaży przemysł wspólnotowy objęty kontrolą wyrywkową na poziomie cen producenta

- (70) Wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego wzrosła w okresie od 2001 r. do OD o 13 %. Oznacza to, że przemysł wspólnotowy zdołał zwiększyć wielkość sprzedaży o 2 300 ton. Wynik ten należy także rozpatrzeć w kontekście wzrostu konsumpcji we Wspólnocie, która osiągnęła poziom 80 000 ton w tym samym okresie.
- (71) Udział rynkowy przemysłu wspólnotowego ogólnie zmniejszył się w rozpatrywanym okresie (–1 %). Początkowo udział rynkowy wzrósł w latach 2001–2002, następnie gwałtownie spadł w 2003 r., wzrósł ponownie w OD utrzymując się na nieznacznie niższym poziomie udziału rynkowego z 2001 r. Biorąc pod uwagę niski udział rynkowy przemysłu wspólnotowego, należy zauważyć, że każda strata, nawet niewielka, ma duży wpływ na przemysł wspólnotowy.
- (72) W okresie od 2001 r. do OD średnie ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego spadły o 6 %. Największy spadek odnotowano w okresie 2002–2003 (–13 %), natomiast w okresie od 2003 r. do OD ceny w pewnym stopniu powróciły do poprzedniego poziomu (+9 %).
- (73) W badanym okresie konsumpcja we Wspólnocie wzrosła o 15 %, zaś przemysł wspólnotowy zwiększył wielkość sprzedaży o 13 %. Jednak w tym samym okresie obniżyły się wspólnotowe ceny sprzedaży (–6 %) oraz udział rynkowy (–1 %). Jednocześnie przywóz towarów z Norwegii zwiększył się o około 35 %, zaś przyrost udziału rynkowego towarów przywożonych po cenach dumpingowych wyniósł 8,6 punktów procentowych. Oznaczało to, że przemysł wspólnotowy nie w pełni uczestniczył we wzroście udziału rynkowego w badanym okresie.

4.5.4. *Rentowność, zwrot z inwestycji i przepływ środków pieniężnych*

- (74) Rentowność sprzedaży wspólnotowej oznacza zysk ze sprzedaży łososa hodowlanego na rynku wspólnotowym. Całkowity zwrot z aktywów oraz przepływ środków pieniężnych można było zmierzyć jedynie na poziomie najwyższej grupy produktów obejmującej produkt podobny, zgodnie z art. 3 ust. 8 rozporządzenia podstawowego. W tym kontekście należy zauważyć, że łosoś hodowlany stanowił ponad 95 % działalności gospodarczej przemysłu wspólnotowego objętego kontrolą wrywkową.
- (75) Ponadto zwrot z inwestycji obliczono na podstawie całkowitego zwrotu z aktywów, ponieważ przedsiębiorstwa stanowiące przemysł wspólnotowy głównie, jeśli nie wyłącznie, wytwarzają i sprzedają produkt objęty postępowaniem. Dla celów niniejszego dochodzenia zwrot z inwestycji wyrażony jest jako zysk w procencie wartości księgowej netto inwestycji.

Tabela 7

Rentowność, zwrot z inwestycji i przepływ środków pieniężnych

	2001	2002	2003	OD
Rentowność sprzedaży wspólnotowej	7,2 %	- 2,9 %	- 6,2 %	- 4,0 %
Zwrot z inwestycji	36,7 %	- 15,5 %	- 20,7 %	- 21,4 %
Przepływ gotówki (w tys. EUR)	3 331	- 11	951	698

Źródło: Przemysł wspólnotowy objęty kontrolą wrywkową

- (76) W roku 2001 rentowność przemysłu wspólnotowego wynosiła 7,2 %. W okresie 2001–2002 rentowność obniżyła się o 10,1 punktów procentowych. Od roku 2002 przemysł wspólnotowy przynosił straty. Należy zauważyć, że sytuacja pogorszyła się jeszcze bardziej w okresie 2002–2003, kiedy straty osiągnęły poziom 6,2 % (lub 3,3 punkty procentowe). Utrzymujący się popyt na łososa w trakcie OD pozwolił przemysłowi wspólnotowemu nieznacznie zwiększyć swoje ceny sprzedaży oraz zmniejszyć straty, które jednak pozostały na wysokim poziomie (- 4 %). Od początku do końca rozpatrywanego okresu rentowność spadła aż o 11,2 punkty procentowe.
- (77) W badanym okresie zwrot z inwestycji oraz przepływ środków pieniężnych wykazywały podobną tendencję jak w przypadku rentowności.

4.5.5. *Inwestycje oraz zdolność do pozyskania kapitału*

Tabela 8

Inwestycje oraz zdolność do pozyskania kapitału

	2001	2002	2003	OD
Inwestycje (w tys. EUR)	1 407	1 301	1 101	2 249

Źródło: Przemysł wspólnotowy objęty kontrolą wrywkową

- (78) Poziom inwestycji poczynionych przez Wspólnotę wzrósł w badanym okresie. Początkowo zmniejszył się w roku 2002 i 2003, a następnie wzrósł w OD. Wspomniane inwestycje można w pewnym stopniu wytłumaczyć utrzymującym się popytem, który cechował badany okres. Stwierdzono także, że znacznej części inwestycji dokonano w celu utrzymania istniejących narzędzi produkcyjnych lub wymiany urządzeń po zakończeniu ich używania. Ponadto w ostatnich latach przemysł wspólnotowy poczynił znaczne starania w celu poprawy swojej konkurencyjności na rynku. Podjęto działania zmierzające do poprawy jego wydajności oraz zmniejszenia kosztów w obliczu zwiększonej konkurencyjności np. poprzez przystąpienie do wspólnych układów w zakresie nabywania paszy lub zaangażowanie we wspólne działania w zakresie marketingu i sprzedaży. W końcu, przemysł wspólnotowy przechodzi proces konsolidacji. Nastąpiły znaczące zmiany w strukturze branży hodowli łososa na obszarze Wspólnoty i zauważa się tendencję do zmniejszania liczby przedsiębiorstw. Pewna liczba mniejszych producentów zbankrutowała lub sprzedała swoje przedsiębiorstwa innym producentom, którzy w nie zainwestowali.

- (79) W badanym okresie stwierdzono, że przemysł wspólnotowy ma większe trudności w pozyskiwaniu kapitału. Zdolność przemysłu wspólnotowego do pozyskiwania kapitału należy rozpatrywać także w kontekście ewolucji stanu przepływu środków pieniężnych przemysłu wspólnotowego, który był ujemny w trakcie OD. Wyraźnie widać, że straty poniesione przez przemysł wspólnotowy oraz poziom cen sprzedaży w badanym okresie odgrywały negatywną rolę przy poszukiwaniu zewnętrznych źródeł finansowania.

4.5.6. Zatrudnienie i wydajność

Tabela 9

Zatrudnienie i wydajność

	2001	2002	2003	OD
Liczba pracowników	254	272	269	265
Wskaźnik	100	107	106	104
Wydajność (tona/pracownik)	71,3	75,8	72,1	77,5
Wskaźnik	100	106	101	108

Źródło: Przemysł wspólnotowy

- (80) W okresie od 2001 r. do OD poziom zatrudnienia w przemyśle wspólnotowym (ogólnie) wzrósł o 4%. Wzrost ten jednak nastąpił w okresie 2001–2002 (+7%) i można go wytłumaczyć wzrostem produkcji, który miał miejsce w badanym okresie. Jak pokazuje powyższa tabela, wzrostu poziomu zatrudnienia, który nastąpił w 2002 r., nie udało się utrzymać z powodu sytuacji rynkowej i w okresie od 2003 r. do OD nastąpił jego spadek.
- (81) Mimo nieznacznego wzrostu poziomu zatrudnienia, przemysł wspólnotowy zdołał zwiększyć swoją wydajność w badanym okresie. Biorąc pod uwagę poziom produkcji oraz liczbę zatrudnionych pracowników, wydajność wzrosła o 8% w badanym okresie.

4.5.7. Wynagrodzenie

Tabela 10

Wynagrodzenie

	2001	2002	2003	OD
Wynagrodzenie (w tys. EUR)	4 620	4 223	4 015	3 765
Wskaźnik	100	91	87	81

Źródło: Przemysł wspólnotowy objęty kontrolą wyrywkową

- (82) W badanym okresie zaistniała konieczność obniżenia wynagrodzenia o 19%.

4.5.8. Likwidacja skutków poprzedniego dumpingu

- (83) Należy zauważyć, że w okresie od września 1997 r. do maja 2003 r. znaczną część przywożonego łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii poddano zobowiązaniom cenowym w kontekście obowiązujących wówczas środków antydumpingowych i antysubsydyjnych. Podczas gdy przemysł wspólnotowy był rentowny w 2001 r., w trakcie 2002 r. naruszenie wspomnianych zobowiązań cenowych przez niektórych norweskich producentów eksportujących zaczęło osłabiać efektywność tego instrumentu prawnego i spowodowało spadek cen. Obecne dochodzenie wykazuje, że ceny norweskich producentów eksportujących spadły o 16% od 2001 r. Największe spadki cen zaczęto odnotowywać od 2002 r., kiedy liczba naruszeń obowiązujących wówczas zobowiązań zaczęła wzrastać. W takich okolicznościach uznaje się, że likwidacja skutków poprzedniego dumpingu nie jest możliwa.

4.5.9. Rozmiar rzeczywistego marginesu dumpingu

- (84) Wpływu rozmiaru rzeczywistego marginesu dumpingu, który ma także duże znaczenie, na przemysł wspólnotowy nie należy postrzegać jako nieistotny biorąc pod uwagę wielkości przywozu towarów objętych postępowaniem i ich ceny.

4.6. Wnioski dotyczące szkody

- (85) Dochodzenie wykazuje, że w okresie od 2001 r. do OD przywóz produktu objętego postępowaniem na rynek wspólnotowy odbywał się w dużych i stale zwiększających się ilościach (+35%), w szczególności w latach 2002–2003. W tym samym okresie średnie ceny towarów przywożonych po cenach dumpingowych zmniejszyły się o 16% odnotowując gwałtowny spadek w latach 2002–2003 i od tego momentu utrzymywały się na bardzo niskim poziomie. Stwierdzono, że norweski udział rynkowy zwiększył się o 17% lub 8,6 punktów procentowych w badanym okresie.
- (86) Jeśli chodzi o sytuację przemysłu wspólnotowego, badanie powyższych wskaźników wykazało, że w okresie od 2001 r. do OD uległa ona stopniowemu pogorszeniu. Podczas gdy niektóre czynniki wykazywały pozytywną tendencję w badanym okresie (produkcja, możliwości produkcyjne, wielkość sprzedaży), większość wskaźników kształtowała się w sposób negatywny (ceny sprzedaży, udział rynkowy, rentowność, przepływ środków pieniężnych, zwrot z inwestycji, wynagrodzenia).
- (87) W kontekście pozytywnego kształtowania się produkcji i wielkości sprzedaży stwierdzono, że odnotowany wzrost umożliwił przemysłowi wspólnotowemu jedynie odzyskanie straconego udziału rynkowego w OD oraz utrzymanie odzyskanych udziałów rynkowych. Uznano, że możliwości produkcyjne mają ograniczone znaczenie, gdyż dane na temat możliwości są danymi teoretycznymi opartymi na całkowitej ilości objętej licencjami, nie zaś na fizycznej możliwości trzymania ryb. W związku z tym wykorzystanie mocy produkcyjnych obniżyło się z 49% do 47% w tym okresie, natomiast wydajność wzrosła głównie dzięki zwiększeniu automatyzacji (8%). W badanym okresie rynek wspólnotowy charakteryzował się utrzymującym się popytem, gdyż konsumpcja wzrosła o 15% lub o 80 000 ton. Mimo, iż przemysł wspólnotowy zwiększył produkcję oraz wielkość sprzedaży o 13% w obu przypadkach, zdołał zaledwie utrzymać swój udział rynkowy. W tym samym czasie norwescy eksporterzy zwiększyli poziom sprzedaży o 93 000 ton i znacznie zwiększyli udział rynkowy.
- (88) Ponadto zwiększenie wielkości sprzedaży przez przemysł wspólnotowy nastąpiło kosztem obniżenia cen. Spowodowało to spadek rentowności z dodatniej do ujemnej (straty od 7,2% w 2001 r. do -2,9%, -6,2% i -4,0% odpowiednio w 2002 r., 2003 r. oraz w OD). Zwrot z inwestycji oraz przepływ środków pieniężnych przebiegały według podobnej tendencji jak rentowność. Również wynagrodzenie zmniejszyło się w badanym okresie (-19%).
- (89) Biorąc pod uwagę wszystkie wspomniane czynniki stwierdza się tymczasowo, że przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Uwagi wstępne

- (90) W celu dokonania wstępnych ustaleń odnośnie tego, czy istnieje związek przyczynowy pomiędzy przywozem po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy, Komisja w pierwszej kolejności zbadała, zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, wpływ przywozu po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie na sytuację tego przemysłu.
- (91) Następnie, zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała również inne czynniki, które mogły zaszkodzić przemysłowi wspólnotowemu, aby upewnić się, że żadna szkoda spowodowana tymi czynnikami nie została błędnie przypisana przywozowi po cenach dumpingowych. Zbadano także inne znane czynniki oprócz przywozu po cenach dumpingowych, które w tym samym czasie mogły wyrządzać szkody przemysłowi wspólnotowemu, aby upewnić się, że żadna szkoda spowodowana innymi czynnikami nie została błędnie przypisana przywozowi po cenach dumpingowych.

5.2. Wpływ przywozu po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (92) Związek pomiędzy szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy a przywozem po cenach dumpingowych wykazują w szczególności następujące zbieżne fakty: od początku 2001 r. do końca OD wielkość przywozu norweskiego łososia hodowlanego do Wspólnoty wzrosła o 35%, zaś jego udział rynkowy zwiększył się do 59,6%, co oznacza wzrost o 8,6 punktów procentowych na koszt przemysłu wspólnotowego. W badanym okresie norweskie ceny obniżyły się o 16%.

- (93) Ten rozwój przywozu norweskich towarów zbiegł się z dużymi stratami finansowymi producentów wspólnotowych. W rzeczywistości wzrost przywozu z Norwegii zbiegł się ze znaczącą tendencją spadkową głównych wskaźników gospodarczych związanych z przemysłem wspólnotowym w okresie od 2001 r. do końca OD. W okresie od 2002 r. do OD, w którym norweskie ceny spadły o około 13 %, ceny sprzedaży zmniejszyły się o 5 %, zaś utrata udziału rynkowego przemysłu wspólnotowego wyniosła 3 %. W rezultacie przemysł wspólnotowy poniósł straty w trakcie OD oraz w ciągu dwóch lat poprzedzających ten okres. Ponieważ ogólnie uznaje się, że towary przywożone z Norwegii, w szczególności z powodu ich dużych ilości, są liderami cenowymi na rynku wspólnotowym w branży hodowli łososia, sytuacja ta wskazuje, że przemysł wspólnotowy został poddany silnej presji cenowej, która uległa nasileniu na skutek przywozu po cenach dumpingowych na rynek wspólnotowy. O wpływie presji cenowej świadczą ponadto podcięcia cenowe stosowane przez norweskich producentów eksportujących oraz ceny przemysłu wspólnotowego, które uległy znacznemu obniżeniu w trakcie OD.

5.3. Wpływ innych czynników

5.3.1. Wpływ przywozu towarów pochodzących z innych państw trzecich

- (94) Przywóz z państw trzecich nieobjętych niniejszym dochodzeniem kształtował się w następujący sposób w badanym okresie:

Tabela 11

Przywóz z innych państw trzecich

	2001	2002	2003	OD
Państwa trzecie inne niż Norwegia razem (w tonach)	82 082	106 154	108 157	117 994
Wskaźnik	100	129	132	144
Udział rynkowy	15,5 %	19,3 %	17,7 %	19,4 %
Średnia cena (EUR za kg)	2,86	2,34	2,15	2,23
USA (w tonach)	5 011	26 359	27 233	24 624
Wskaźnik	100	526	543	491
Udział rynkowy	0,9 %	4,8 %	4,5 %	4,0 %
Średnia cena (EUR za kg)	2,35	1,73	1,57	1,69
Kanada (w tonach)	593	3 592	6 490	6 940
Wskaźnik	100	605	1094	1170
Udział rynkowy	0,1 %	0,7 %	1,1 %	1,1 %
Średnia cena (EUR za kg)	2,90	1,89	1,72	1,77
Chile (w tonach)	26 442	28 669	19 455	24 547
Wskaźnik	100	108	74	93
Udział rynkowy	5,0 %	5,2 %	3,2 %	4,0 %
Średnia cena (EUR za kg)	2,93	2,36	2,60	2,89
Wyspy Owcze (w tonach)	40 505	37 075	41 202	37 108
Wskaźnik	100	92	102	92
Udział rynkowy	7,7 %	6,7 %	6,7 %	6,1 %
Średnia cena (EUR za kg)	2,95	2,78	2,50	2,57

Źródło: Eurostat

- (95) Powyższa tabela ukazuje wielkość przywozu, udział rynkowy oraz średnie ceny przywożonego łosiosa hodowlanego ze wszystkich krajów oprócz Norwegii oraz osobno z krajów będących tradycyjnymi importerami, tj. USA, Kanady, Chile oraz Wysp Owczych.
- (96) Należy zauważyć, że w statystykach dotyczących przywozu nie ma rozróżnienia między łosiosiem hodowlanym i łosiosiem dzikim. Jednak na podstawie informacji zebranych w trakcie dochodzenia wygląda na to, że duża część przywozów z USA i Kanady składa się w większości z łosiosa dzikiego, tak więc nie jest prawdopodobne, by przywóz z tych dwóch krajów mógł w sposób znaczący wpłynąć na sytuację przemysłu wspólnotowego.
- (97) Powyższa tabela wskazuje także, że ceny towarów przywożonych z Chile były wyższe niż ceny przemysłu wspólnotowego w OD oraz że ceny łosiosa hodowlanego znacznie różniły się w pozostałych państwach trzecich. Ceny importowe z Wysp Owczych były niższe od cen pobieranych przez norweskich producentów eksportujących, jednak należy zauważyć, że wielkości przywozu towarów z Chile i Wysp Owczych obniżyły się odpowiednio o 7 % i 8 % w badanym okresie.
- (98) Rozwój ten należy rozpatrywać w świetle zmian w zakresie konsumpcji oraz przywozu po cenach dumpingowych z Norwegii. Jak opisano w motywie (51) preambuły powyżej, wspomniana konsumpcja zwiększyła się o 15 % w badanym okresie, zaś w OD pozostała prawie na takim samym poziomie jak w roku 2003 odnotowując nieznaczne obniżenie o 0,5 %. Jak objaśniono w motywie (55) preambuły powyżej, przywóz z Norwegii wzrósł o około 35 % w rozpatrywanym okresie, zaś w okresie od 2003 r. do OD zwiększył się o około 3,1 %.
- (99) Biorąc pod uwagę powyższe fakty, wyciągnięto zatem tymczasowy wniosek, że przywóz towarów do Wspólnoty z innych państw trzecich nie może być decydującą przyczyną istotnej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

5.3.2. Wpływ zmian modelu konsumpcyjnego

- (100) W badanym okresie konsumpcja łosiosa hodowlanego na obszarze Wspólnoty wzrosła o 15 % i osiągnęła poziom prawie 608 000 ton w OD. Przemysł wspólnotowy wykorzystał ten wzrost konsumpcji do zwiększenia produkcji oraz wielkości sprzedaży. Z tego względu nie uznaje się, że zmiana modelu konsumpcyjnego przyczyniła się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.
- (101) Utrzymywano, że nastąpił domniemany spadek konsumpcji w Zjednoczonym Królestwie oraz że spowodował on szkody dla producentów wspólnotowych. Jednak nie należy izolować rynku Zjednoczonego Królestwa od całego rynku wspólnotowego oraz wzrostu konsumpcji stwierdzonej na rynku wspólnotowym w rozpatrywanym okresie. Spadku popytu na łosiosa hodowlanego w określonej części Wspólnoty przy wzroście całkowitego popytu nie należy postrzegać jako przyczynę pogorszenia się sytuacji gospodarczej przemysłu wspólnotowego. W związku z powyższym wstępnie stwierdzono, że zmiany modelu konsumpcyjnego nie przyczyniły się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

5.3.3. Wpływ zmian w działalności wywozowej przemysłu wspólnotowego

Tabela 12

Wielkości wywozu przemysłu wspólnotowego

	2001	2002	2003	OD
Wywóz (w tonach)	169	211	348	423

Źródło: Przemysł wspólnotowy

- (102) Dokonano także oceny wpływu zmian w wielkości wywozu towarów przemysłu wspólnotowego. Wywóz większy o 150 %. W świetle trudnej sytuacji rynku wspólnotowego przemysł wspólnotowy poszukiwał sposobów zwiększenia poziomu wywozu, jednak nie przekroczył on około 2 % łącznej produkcji i sprzedaży. Z tego względu wstępnie stwierdza się, że wszelkie zmiany wielkości wywozu nie były przyczyną istotnej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy. W każdym razie należy zauważyć, że dane odnoszące się do rentowności oparte są o dane związane jedynie ze sprzedażą wspólnotową niepowiązanym klientom Wspólnoty.

5.3.4. Inni producenci we Wspólnocie powiązani z norweskimi producentami/importerami

- (103) Zbadano, czy szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy nie została spowodowana przez innych producentów w WE powiązanych z producentami norweskimi. Jak wspomniano w motywie (44) preambuły, przedsiębiorstwa te nie zostały objęte definicją przemysłu wspólnotowego na mocy art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (104) Pięciu producentów we Wspólnocie powiązanych z norweskimi producentami/importerami udzieliło istotnych odpowiedzi na kwestionariusz. Wspomniani producenci stanowili około 54 % pozostałych producentów we Wspólnocie powiązanych z norweskimi producentami/importerami.

Tabela 13

Wielkość sprzedaży, udział rynkowy oraz średnie ceny sprzedaży niepowiązanym klientom producentów w WE powiązanych z norweskimi producentami/importerami

	2001	2002	2003	OD
Sprzedaż niepowiązanym klientom w WE (w tonach)	67 983	71 879	76 175	72 255
Wskaźnik	100	105	112	106
Udział rynkowy	12,8 %	13,0 %	12,4 %	11,9 %
Średnia cena (EUR za kg)	2,90	2,84	2,73	2,76

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz udzielone przez producentów w WE powiązanych z norweskimi producentami/importerami.

- (105) Powyższa tabela wskazuje, że na podstawie odpowiedzi na kwestionariusz, wielkość sprzedaży pięciu współpracujących przedsiębiorstw wzrosła w rozpatrywanym okresie o 6 %, zaś ich ceny obniżyły się o około 5 %, co ogólnie odpowiadało rozwojowi przemysłu wspólnotowego. Ponadto stwierdzono także, że udział rynkowy przemysłu wspólnotowego zmniejszył się o około 1 punkt procentowy w rozpatrywanym okresie, co również odpowiada rozwojowi przemysłu wspólnotowego, oraz że ceny sprzedaży stosowane przez przemysł wspólnotowy były wyższe od cen norweskich producentów wywożących (około 5 % w trakcie OD). W tym samym okresie norwescy eksporterzy zwiększyli poziom sprzedaży o 93 000 ton i swój udział rynkowy. Jednak wydaje się, że pogorszenie się sytuacji gospodarczej producentów w WE powiązanych z norweskimi producentami/importerami mogło nie być tak wyraźne, jak sytuacji gospodarczej przemysłu wspólnotowego.
- (106) W związku z powyższym wstępnie stwierdza się, że producenci w WE powiązani z norweskimi producentami/importerami nie przyczynili się w żaden znaczący sposób do istotnej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

5.3.5. Wpływ zwiększonej śmiertelności na produkcję i wielkość sprzedaży

- (107) Jedna z zainteresowanych stron utrzymywała, że wyższy od normalnego poziom śmiertelności ryb w Irlandii oraz epidemie w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii w 2002 r. i 2003 r. mogły spowodować znaczące straty w zakresie produkcji i wielkości sprzedaży. Jednak stwierdzono, że te czynniki były ograniczone do niewielkiej liczby gospodarstw i nie mogły mieć znaczącego wpływu na ogólne dane. Jak opisano w motywach (64) i (69) preambuły, w badanym okresie produkcja oraz wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego zwiększyły się. Z tego względu wstępnie stwierdza się, że wyższa od normalnej śmiertelność ryb nie była przyczyną istotnej szkody.

5.3.6. Wpływ mniejszych, mniej wydajnych producentów w WE oraz wyższy koszt produkcji

- (108) Utrzymywano, że przemysł norweski ponosi mniejsze koszty produkcji niż producenci wspólnotowi oraz że fakt ten, a także niemożliwość obniżenia kosztów produkcji przez producentów wspólnotowych, jest powodem zwiększenia przywozu oraz wystąpienia istotnej szkody. Na podstawie dostępnych informacji stwierdzono, że podczas gdy Norwegia znajduje się w korzystniejszej sytuacji odnośnie określonych kosztów (np. lekarstw, paszy, kosztów uregulowań związanych z ochroną środowiska), producenci wspólnotowi są w korzystniejszej sytuacji dotyczącej innych kosztów (np. pracy). Ogólnie rzecz biorąc zauważa się, że tak jak producenci wspólnotowi, również producenci norwescy ponoszą znaczące straty na obecnym rynku, co potwierdzają m.in. dane rządu norweskiego oraz dochodzenie w sprawie stosowania dumpingu. Z tego względu stwierdzono wstępnie, że argument, iż producenci wspólnotowi są mniej wydajni niż eksporterzy norwescy, nie jest uzasadniony i nie mógł być przyczyną sytuacji szkodliwej dla przemysłu wspólnotowego.

5.3.7. Wpływ ograniczeń w przepisach Zjednoczonego Królestwa

- (109) Jedna z zainteresowanych stron utrzymywała, że ograniczenia w przepisach Zjednoczonego Królestwa związane z kontrolą przestrzegania przepisów w zakresie ochrony środowiska oraz standardem zdrowia ryb, ograniczenia w zakresie dozwolonej ilości biomasy, system zatwierdzania lekarstw oraz akceptacja lokalizacji są powodem obniżenia konkurencyjności przemysłu wspólnotowego oraz przyczyną istotnej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy. Nie dostarczono jednak żadnych dowodów na poparcie tych argumentów, nie zostały one rozwinięte, zaś weryfikacja przedsiębiorstw Zjednoczonego Królestwa nie dostarczyła żadnych wskazówek w tym kontekście. W tych okolicznościach, wspomnianych czynników nie można uznać za znaczące czynniki, które przyczyniły się do poniesienia poważnej szkody przez producentów wspólnotowych. Przeciwnie, można argumentować, że surowsze przepisy ochrony środowiska oraz przepisy sanitarne we Wspólnocie zwiększają atrakcyjność produktu dla współczesnych klientów.

5.4. Wniosek na temat związku przyczynowego

- (110) Na podstawie powyższego, stwierdza się tymczasowo, że zachodzi związek przyczynowy pomiędzy przywozem po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy. Wniosek ten opiera się na fakcie, iż nastąpił znaczny wzrost wielkości oraz udziału rynkowego przywozu po cenach dumpingowych z Norwegii, co również spowodowało znaczące podcięcie cen przemysłu wspólnotowego. Ponadto występuje uderzająca zbieżność czasowa pomiędzy gwałtownym wzrostem przywozu po obniżonych cenach dumpingowych a pogorszeniem się sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego, co doprowadziło do sytuacji nierentowności przemysłu wspólnotowego.
- (111) Nie wykryto innych czynników, które mogłyby w znaczący sposób wpłynąć na sytuację przemysłu wspólnotowego. Stwierdzono także wstępnie, że przywóz do Wspólnoty z innych państw trzecich nie może być decydującym powodem istotnej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

6. INTERES WSPÓLNOTY

6.1. Uwagi ogólne

- (112) Zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy pomimo stwierdzenia szkodliwego dumpingu, istnieją ważne powody, które mogą prowadzić do wniosku, że wprowadzenie środków antidumpingowych na przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, nie leży w interesie Wspólnoty. Określenie interesu Wspólnoty oparto na ocenie różnorodnych interesów, jakie wchodziły tu w grę, tj. interesu przemysłu wspólnotowego, importerów/handlowców/przetwórców/użytkowników oraz konsumentów produktu objętego postępowaniem. Komisja przesłała kwestionariusze w szczególności do przemysłu wspólnotowego, producentów w WE powiązanych z norweskimi producentami/importerami, importerów, przetwórców, użytkowników, dostawców produktu objętego postępowaniem oraz organizacji konsumenckiej.

6.2. Interes przemysłu wspólnotowego

- (113) Przemysł wspólnotowy ucierpiał na skutek przywozu po niskich cenach łososia hodowlanego z Norwegii. Celem ostatecznego przyjęcia środków antidumpingowych jest przywrócenie warunków uczciwej konkurencji na rynku wspólnotowym pomiędzy przemysłem wspólnotowym a jego norweskim odpowiednikiem, tj. producentami eksportującymi. Biorąc pod uwagę charakter szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy, stwierdza się, że w przypadku nieprzyjęcia odpowiednich środków dalsze pogorszenie się sytuacji przemysłu wspólnotowego jest nieuniknione. Nieprzyjęcie środków najprawdopodobniej pociągać będzie za sobą dalsze szkody oraz, w perspektywie średnio-terminowej, z potencjalnym zanikiem tej branży przemysłu, mając na uwadze straty, do których doszło w badanym okresie. W związku z powyższym, na podstawie ustaleń dokonanych w trakcie OD, sytuacja przemysłu wspólnotowego będzie zagrożona, jeśli obecny poziom niskich cen towarów przywożonych po cenach dumpingowych nie zostanie skorygowany. Potwierdzają to stale napływające raporty o mającym wkrótce nastąpić bankructwie.

- (114) W ostatnich latach przemysł wspólnotowy poczynił znaczne starania w celu poprawy swojej konkurencyjności na rynku. Główne obszary produkcji łososia we Wspólnocie znajdują się w Szkocji i Irlandii, gdzie panują odpowiednie warunki. W ostatnich latach nastąpiły znaczące zmiany w strukturze branży hodowli łososia na obszarze Wspólnoty, obejmujące tendencję do redukcji liczby mniejszych przedsiębiorstw. Pewna liczba mniejszych producentów zbankrutowała lub sprzedała swoje przedsiębiorstwa innym spółkom we Wspólnocie, które w nie zainwestowały. Wiele przedsiębiorstw stanowiących przemysł wspólnotowy podjęło kroki mające na celu poprawę swojej wydajności oraz zmniejszenie kosztów w kontekście zwiększonej konkurencyjności, np. poprzez hodowlę łososi jednorocznych, udoskonalenie urządzeń do karmienia oraz poprzez przystąpienie do wspólnych układów w zakresie zakupu paszy. Dzięki temu przedsiębiorstwa zwiększyły moc nabywczą względem dostawców. Równocześnie pewna liczba przedsiębiorstw stanowiących przemysł wspólnotowy także przystąpiła do układów dotyczących wspólnych działań w zakresie marketingu i sprzedaży swojej produkcji. Dzięki temu umocniła swoją pozycję na rynku.
- (115) Jeśli jednak zostaną przyjęte środki antydumpingowe, przywrócą one uczciwe warunki handlu i uzasadnią starania poczynione przez przemysł wspólnotowy w ciągu ostatnich lat. W takich warunkach przemysł wspólnotowy będzie w stanie pozostać rentownym producentem łososia hodowlanego. Głównym skutkiem przyjęcia wspomnianych środków będzie zaprzestanie sprzedaży po cenach poniżej kosztów przez przemysł wspólnotowy. Jednak, biorąc pod uwagę inne źródła dostaw, przemysł wspólnotowy ma bardzo ograniczoną możliwość zwiększenia cen. Producenci wspólnotowi mogą poprawić swoją sytuację głównie poprzez zwiększenie wielkości sprzedaży i w rezultacie wzrost zastosowania ekonomii skali. Ponadto zostanie przywrócone zaufanie inwestora do handlu, a rynek stanie się stabilny.
- (116) W związku z powyższym wstępnie stwierdza się, że przyjęcie środków antydumpingowych leży w interesie przemysłu wspólnotowego.

6.3. Interes producentów łososi jednorocznych i paszy

- (117) Również w interesie głównych dostawców producentów wspólnotowych (np. producentów łososi jednorocznych i paszy) leży duży i przewidywalny popyt na ich produkty po uczciwych cenach, które umożliwią im osiągnięcie uzasadnionego zysku. Jeśli sytuacja przemysłu wspólnotowego nie ulegnie poprawie, wielu producentów łososia jednorocznego będzie musiało zmniejszyć poziom sprzedaży i rentowności, zaś w niektórych przypadkach ich możliwość prowadzenia dalszej działalności handlowej będzie zagrożona. To samo odnosi się do producentów paszy. Z tego względu w interesie producentów łososia jednorocznego oraz paszy leży przyjęcie środków antydumpingowych.

6.4. Interes producentów w WE powiązanych z norweskimi producentami/importerami

- (118) W celu dokonania oceny wpływu środków na producentów w WE powiązanych z norweskimi producentami/importerami, przesłano kwestionariusze do znanych przedsiębiorstw z branży hodowli łososia działających na rynku wspólnotowym. Pięć przedsiębiorstw udzieliło istotnych odpowiedzi.
- (119) Przedsiębiorstwa te zatrudniały prawie 738 pracowników w działalności związanej z hodowlą łososia w OD a ich obroty przekraczały łącznie około 250 mln EUR. Wspomniani producenci nie przedstawili swoich stanowisk lub byli przeciwni nałożeniu środków.
- (120) Jak opisano w motywie (103) preambuły, przedsiębiorstwa te również odczuwają negatywny wpływ obniżki cen będącej skutkiem działań norweskich producentów eksportujących. Przypomina się, że współpracujący producenci powiązani z norweskimi eksporterami/importerami zwiększyli wielkość sprzedaży o 6% lub o około 4 200 ton, jednak stracili udział rynkowy. W tym samym czasie norwescy eksporterzy zwiększyli poziom sprzedaży o 93 000 ton oraz zwiększyli swój udział rynkowy. Z tego względu uznaje się, że nałożenie środków antydumpingowych poprawi także sytuację gospodarczą producentów w WE powiązanych z norweskimi producentami/importerami.
- (121) Środki antydumpingowe przywrócą uczciwe warunki handlu i z tego względu leżą również w interesie wspomnianych producentów.

6.5. Interes niepowiązanych importerów i przetwórców (użytkowników)

- (122) W celu dokonania oceny wpływu przyjęcia lub nieprzyjęcia środków na importerów i przetwórców, przesłano kwestionariusz do znanych na rynku wspólnotowym importerów i przetwórców produktu objętego postępowaniem. Komisja powiadomiła także różne organizacje importerów, przetwórców oraz użytkowników o wszczęciu dochodzenia. Kilka organizacji przedstawiło swoje stanowiska.
- (123) Stwierdzono, że zazwyczaj importerzy i przetwórcy (użytkownicy) są jednym i tym samym, a wielu jest w rzeczywistości powiązanych z producentami eksportującymi spoza Wspólnoty, w szczególności z Norwegii. Istotne odpowiedzi uzyskano od 8 importerów/przetwórców/użytkowników. Przedsiębiorstwa te reprezentowały około 9 % łącznego przywozu z Norwegii w trakcie OD oraz w przybliżeniu 6 % konsumpcji. Z tego względu ich dane dają pewne wskazówki, mimo iż nadal brakuje pewności, czy są w pełni reprezentatywne dla całego przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem.
- (124) Importerzy i przetwórcy podkreślili, że wszelki wzrost cen spowoduje zwiększenie ich podstawy kosztów, zmniejszenie sprzedaży i rentowności oraz może prowadzić do likwidacji stanowisk pracy, a nawet do zmiany lokalizacji. Utrzymywali także, że poziom zatrudnienia w sektorze przetwórstwa ryb jest znacznie wyższy niż w branży hodowli ryb i w niektórych przypadkach zapewnia miejsca pracy na obszarach o niskiej stopie zatrudnienia.
- (125) W związku z tym stwierdzono, że prawdopodobnie importerzy i przetwórcy będą musieli płacić wyższe ceny, jeśli w dalszym ciągu będą nabywać towary norweskie, ponieważ musieliby płacić cło antydumpingowe. Jednak nie będą musieli odczuć skutków wszystkich podwyżek cen, ponieważ prawdopodobnie będą mogli przenieść w pewnym stopniu dodatkowe koszty na kolejne ogniwa łańcucha dystrybucji oraz na konsumentów.
- (126) Głównymi kosztami ponoszonymi przez przetwórców są koszty surowców oraz koszty zatrudnienia. Faktem jest, że podwyżka cen surowców spowodowałaby wzrost kosztów przetwarzania. Na podstawie trzech najbardziej istotnych odpowiedzi stwierdzono, że łosось hodowlany stanowi około 54 % całkowitych kosztów produkcji. Wspomniani przetwórcy nabywali łososia hodowlanego w trakcie OD zarówno we Wspólnocie (około 15 % zakupów), jaki i w Norwegii (około 83 % zakupów). Z tego względu stwierdza się, że około 45 % całkowitych kosztów przetwórców będzie obciążone cłem. W tym kontekście należy zauważyć, że według informacji dostarczonych przez importerów i przetwórców, ich koszty surowców spadły o 14 % w badanym okresie. W trakcie OD były one niższe o 9,1 punktów procentowych niż w 2001 r. Jednocześnie z informacji dostarczonych przez przetwórców wynika, że ceny sprzedaży pozostały mniej więcej na takim samym poziomie w 2002 r. i 2003 r. wykazując następnie tendencję spadkową do OD. Jednak w związku z niskim poziomem współpracy użytkowników w tym kontekście, podstawy empiryczne są dość ograniczone i należy zachować ostrożność przy wyciąganiu wniosków odnośnie przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem jako całości. Zauważa się także, że tylko dwa przedsiębiorstwa zgłosiły dane na temat rentowności.
- (127) W kwestii zatrudnienia, zgodnie z otrzymanymi odpowiedziami na kwestionariusz, sektor przetwórstwa ryb we Wspólnocie zatrudniał około 3 400 pracowników, jednak tylko niewielka ich część zajmuje się przetwarzaniem łososia hodowlanego. Nie znaleziono dowodów na to, że potencjalne środki mogłyby spowodować spadek poziomu zatrudnienia we Wspólnocie.
- (128) Z tego względu nie uważa się, że ewentualne straty, jakich mogliby doświadczyć importerzy/przetwórcy/użytkownicy, mogą przeważać nad narastającymi korzyściami, jakie producenci wspólnotowi spodziewają się uzyskać na skutek przyjęcia środków anydumpingowych, które uważa się za niezbędne minimum do likwidacji skutków doznanej przez nich poważnej szkody oraz zapobieżenia dalszemu poważnemu pogorszeniu się sytuacji producentów wspólnotowych. Ponadto należy zauważyć, że pozostałe źródła dostaw z innych państw trzecich również pozostają dostępne.

6.6. Interes konsumentów

- (129) Z uwagi na to, że produkt objęty postępowaniem jest produktem konsumpcyjnym, Komisja powiadomiła różne organizacje konsumenckie o wszczęciu postępowania. Otrzymała odpowiedź od jednej strony, w której stwierdzono, że dobroczynne skutki spożywania łososi są powszechnie uznane oraz że sztuczne podwyższanie cen utrudni konsumentom dokonywanie dobrych wyborów co do prawidłowego odżywiania, a przyczyni się do pogorszenia rentowności importerów, przetwórców oraz sprzedawców detalicznych łososia hodowlanego. Utrzymywano także, że środki mogą uniemożliwić im przywóz i dalszą sprzedaż mrożonego łososia hodowlanego. Wyrażono także obawy, że wszelkie podwyżki cen obniżą dostępność łososia hodowlanego oraz wstrzymają rozwój rynku w Państwach Członkowskich o niższym od średniego poziomie produktu krajowego brutto na osobę (PKB).
- (130) Uznaje się, że w przypadku nałożenia środków antidumpingowych przedsiębiorcy będą nadal mieć dostęp do nieograniczonych ilości przywożonych towarów, jednak po uczciwych cenach. Ponadto uwzględniając skalę przedziałów pomiędzy ceną całych ryb nałożoną przez producenta a ceną detaliczną produktów z przetworzonego łososia, stwierdza się, że jest mało prawdopodobne, by środki wpłynęły w istotny sposób na ceny detaliczne, gdyż nie jest prawdopodobne, by całkowitą podwyżką cen zostali obciążeni konsumenci. Z tego względu wpływ podwyżki na konsumentów uznawany jest za minimalny. Ponadto nierentowny poziom cen jest prawdopodobnie niemożliwy do utrzymania w perspektywie średnio- i długoterminowej. Z tego względu ogólnie wydaje się, że interesowi konsumentów najlepiej służą stabilne ceny oraz zrównoważony rynek.

6.7. Wnioski na temat interesu Wspólnoty

- (131) Na podstawie powyższych faktów i ustaleń tymczasowo stwierdza się, że nie istnieją istotne powody, dla których nie należy nakładać ceł antidumpingowych.

7. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

7.1. Poziom eliminacji szkody

- (132) W świetle tymczasowych ustaleń w odniesieniu do dumpingu, szkody, związku przyczynowego oraz interesu Wspólnoty, należy nałożyć tymczasowe środki w celu zapobieżenia dalszym szkodom dla przemysłu wspólnotowego spowodowanym przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.
- (133) W celu określenia poziomu tymczasowych środków wzięto pod uwagę zarówno stwierdzony margines dumpingu oraz wysokość cła niezbędną do usunięcia szkody utrzymującej się w przemyśle wspólnotowym.
- (134) Środki tymczasowe należy nałożyć na poziomie wystarczającym do wyeliminowania szkody spowodowanej przez przywóz towarów i nieprzekraczającym stwierdzonego marginesu dumpingu. Przy obliczaniu poziomu opłat celnych niezbędnego do usunięcia skutków dumpingu wyrażającego szkodę uznano, że wszelkie podjęte środki powinny umożliwić przemysłowi wspólnotowemu pokrycie swoich kosztów produkcji oraz uzyskanie ogólnego zysku przed opodatkowaniem, który przemysł tego typu w sektorze mógłby osiągnąć w normalnych warunkach konkurencji, tj., przy braku przywozu po cenach dumpingowych, ze sprzedaży podobnego produktu na obszarze Wspólnoty. Na tej podstawie obliczono cenę produktu podobnego niewyrządzającą szkody dla przemysłu wspólnotowego. Cenę tę określono tymczasowo dodając 7,2% marżę zysku z obrotu do kosztów produkcji. Marżę zysku określono tymczasowo na podstawie zysku osiągniętego w roku 2001 i stanowi ona bezwzględne minimum, które przemysł wspólnotowy mógłby uzyskać w sytuacji braku dumpingu wyrażającego szkodę. W kwestii tej prowadzone będzie dalsze dochodzenie po nałożeniu tymczasowych środków oraz po otrzymaniu kolejnych uwag od stron zainteresowanych.
- (135) Następnie określono niezbędną podwyżkę cen w oparciu o porównanie średniej ważonej ceny importowej, ustalonej dla obliczeń związanych z podcinaniem cen, ze średnią, niewyrządzającą szkody ceną produktów sprzedawanych przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania wyrażono następnie jako odsetek średniej ceny importowej CIF.

7.2. Środki tymczasowe

- (136) W związku z powyższym uznaje się, że należy nałożyć tymczasowe cło antydumpingowe na poziomie stwierdzonego marginesu dumpingu, jednak, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, nie powinno ono być większe od marginesu szkody obliczonego powyżej.
- (137) Stawki cła antydumpingowego poszczególnych przedsiębiorstw ujętych w niniejszym dokumencie określono na podstawie wyników obecnego dochodzenia. Z tego względu odzwierciedlają one sytuację istniejącą w okresie dochodzenia w odniesieniu do tych przedsiębiorstw. Z tej przyczyny stawki celne (w przeciwieństwie do cła krajowego mającego zastosowanie do „wszystkich innych przedsiębiorstw”) stosują się wyłącznie do przywożonych towarów pochodzących z państwa, którego dotyczy postępowanie i wytworzonych przez te przedsiębiorstwa, a tym samym przez wspomniane określone osoby prawne. Przywożone produkty wytworzone przez wszystkie inne przedsiębiorstwa nieujęte osobno w zasadniczej części niniejszego dokumentu pod nazwą i adresem, w tym osoby powiązane z wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i objęte są stawką celną stosującą się do „wszystkich innych przedsiębiorstw”.
- (138) Wszelkie roszczenia dotyczące zastosowania tych antydumpingowych stawek celnych poszczególnych przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy przedsiębiorstwa lub założeniu nowych przedsiębiorstw zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy niezwłocznie kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszelkimi istotnymi informacjami, w szczególności dotyczącymi jakichkolwiek zmian w zakresie działań przedsiębiorstwa odnoszących się do produkcji, sprzedaży krajowej i z przeznaczeniem na wywóz, związanych np. ze wspomnianą zmianą nazwy lub zmianą dotyczącą przedsiębiorstw zajmujących się produkcją lub sprzedażą. W stosownych przypadkach Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, wprowadzi odpowiednie zmiany do rozporządzenia, aktualizując listę przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.
- (139) Na podstawie powyższych stwierdzeń, tymczasowe stawki celne, wyrażone jako specyficzne cło na tonę, wynoszą:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Cło antydumpingowe
Marine Harvest AS, Norway	21,9 %	15,3 %	15,3 %
Fjord Seafood Norway AS	37,7 %	13,5 %	13,5 %
Pan Fish Norway AS	25,4 %	16,1 %	16,1 %
Stolt Sea Farm AS	13,9 %	14,2 %	13,9 %
Follalaks AS	24,5 %	27,7 %	24,5 %
Nordlaks Oppdrett AS	6,8 %	14,6 %	6,8 %
Hydrotech AS	21,9 %	15,3 %	15,3 %
Grieg Seafood AS	22,9 %	17,2 %	17,2 %
Średnia ważona	22,5 %	16,0 %	16,0 %
Pozostały margines	37,7 %	27,7 %	24,5 %

7.3. Postanowienia końcowe

- (140) W celu zapewnienia sprawnych działań administracyjnych należy wyznaczyć okres, w którym zainteresowane strony, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, mogą na piśmie przedstawiać swoje stanowiska i wnosić o przesłuchanie. Ponadto należy stwierdzić, że ustalenia dotyczące nałożenia ceł poczynione dla celów niniejszego rozporządzenia są tymczasowe i może zaistnieć konieczność ich ponownego rozpatrzenia w celu nałożenia cła ostatecznego,

⁽¹⁾ Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Handlu, Dyrekcja B, B-1049 Bruksela, Belgia.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na łosia hodowlanego (niebędącego dzikim łosiem) filetowanego bądź niefiletowanego, świeżego, schłodzonego lub mrożonego oznaczonego kodami CN ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00, ex 0303 22 00, ex 0304 10 13 oraz ex 0304 20 13 (kody TARIC 0302 12 00 19, 0302 12 00 38, 0302 12 00 98, 0303 11 00 18, 0303 11 00 98, 0303 19 00 18, 0303 19 00 98, 0303 22 00 19, 0303 22 00 88, 0304 10 13 19, 0304 10 13 98, 0304 20 13 19 oraz 0304 20 13 98) (zwanego dalej „łosiem hodowlanym”) pochodzącego z Norwegii.

2. Dzikie łosie nie jest objęte tymczasowym cłem antydumpingowym. Dla celów niniejszego rozporządzenia, za dzikiego łosia uznaje się łosia, w odniesieniu do którego właściwe władze Państw Członkowskich, w których zatwierdzone są deklaracje celne do swobodnego obrotu, otrzymały od zainteresowanych stron stosowne dokumenty potwierdzające, że łosie został złowiony w morzu w przypadku łosia atlantyckiego lub pacyficznego bądź w rzekach w przypadku głowacicy.

3. Stawka tymczasowego cła antydumpingowego mającego zastosowanie, przed nałożeniem cła, do ceny netto franco na granicy Wspólnoty dla produktów, o których mowa w ust. 1 i wyprodukowanych przez przedsiębiorstwa wymienione w poniższej tabeli, przedstawia się następująco:

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
ALSAKER FJORDBRUK AS, N-5694 ONARHEIM, NORWEGIA	16,0%	A663
ÅMØY FISKEOPPDRETT AS, N-4152 VESTRE ÅMØY, NORWEGIA	16,0%	A663
AMULAKS AS, N-8286 NORDFOLD, NORWEGIA	24,5%	A645
AQUA AS, C/O RØRVIK FISK, N-7900 RØRVIK, NORWEGIA	16,0%	A663
ARCTIC SEAFOOD AS, N-8432 ALSVÅG, NORWEGIA	16,0%	A663
ARNØY LAKS AS, N-9193 LAUKSLETTA, NORWEGIA	16,0%	A663
AUSTEFJORDEN SMOLT AS, OLAV TRYGGVASON'S GT 40, P.O.BOX 2608, SENTRUM, N-7414 TRONDHEIM, NORWEGIA	16,0%	A663
BALDER SJØFARM AS, N-8286 NORDFOLD, NORWEGIA	24,5%	A645
BINDALSLAKS AS, POSTBOKS 134, N-7901 RØRVIK, NORWEGIA	16,0%	A663
BOGNØY FISKEOPPDRETT AS, P.O.BOX 93 SLÅTTHAUG, N-5851 BERGEN, NORWEGIA	16,0%	A663
BOLAKS AS, N-5640 EIKELANDSOSEN, NORWEGIA	16,0%	A663
BR. KARLSEN, BEDDINGEN 14, N-7014 TRONDHEIM, NORWEGIA	16,0%	A663
BRATTØYFISK AS, N-6520 FREI, NORWEGIA	16,0%	A663
BREMNES SEASHORE AS, N-5430 BREMNES, NORWEGIA	16,0%	A663
BRIILLANT FISKEOPPDRETT AS, N-5444, ESPEVÆR, NORWEGIA	16,0%	A663
BRU EIGEDOM AS, SANDVIKSODENE 66, N-5035 BERGEN, NORWEGIA	16,0%	A663
CENTRE FOR AQUACULTURE COMPETENCE AS, HUNDSNES, N-4130 HJELMELAND, NORWEGIA	15,3%	A641
EDELFAARM AS, ØKSENGÅRD, N-8250 ROGNAN, NORWEGIA	16,0%	A663
EDELFIK AS, HAMNEGATA 1, N-6900 FLORØ, NORWEGIA	16,0%	A663
EMILSEN FISK AS, LAUVØYA, N-7900 RØRVIK, NORWEGIA	16,0%	A663

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
ESPEVÆR FISKEOPPDRETT AS, N-5444, ESPEVÆR, NORWEGIA	16,0 %	A663
ESPEVÆR SAMDRIFT AS, OLAV TRYGGVASON'S GT 40, P.O.BOX 2608, SENTRUM, N-7414 TRONDHEIM, NORWEGIA	16,0%	A663
FEØY FISKEOPPDRETT AS, N-5548 FEØY, NORWEGIA	16,0%	A663
FINNMARK STAMFISKSTASJON AS, LERRESFJORD, N-9536 KORSFJORDEN, NORWEGIA	24,5%	A645
FINNØY FISK AS, NÅDEN, N-4160 FINNØY, NORWEGIA	15,3%	A641
FJELBERG FJORDBRUK AS, N-5694 ONARHEIM, NORWEGIA	16,0%	A663
FJORD AQUA GROUP AS, BENTNESVEIEN 50, N-6512 KRISTIANSUND N, NORWEGIA	16,0 %	A663
FJORD FORSØKSSTASJON HELGELAND AS, TOFTSUNDET, N-8900 BRØNNØYSUND, NORWEGIA	13,5%	A642
FJORD SEAFOOD NORWEGIA AS, TOFTSUNDET, N-8900, BRØNNØYSUND, NORWEGIA	13,5%	A642
FLAKSTADVÅG LAKS AS, FLAKSTADVÅG, N-9395 KALDFARNES, NORWEGIA	16,0%	A663
FLOKENES FISKEFARM AS, FLOKENES, N-6983 KVAMMEN, NORWEGIA	16,0%	A663
FOLLALAKS AS, N-8286 NORDFOLD, NORWEGIA	24,5 %	A645
FOSSEN AS, P.O.BOX 93 SLÅTTHAUG, N-5851 BERGEN, NORWEGIA	16,0 %	A663
FRØFISK AS, OLAV TRYGGVASON'S GT 40, P.O.BOX 2608, SENTRUM, N-7414 TRONDHEIM, NORWEGIA	16,0%	A663
G. ESPNES FISKEOPPDRETT AS, N-7266 KVERVA, NORWEGIA	16,0 %	A663
GRIEG SEAFOOD AS, POSTBOKS 234, SENTRUM, N-5804 BERGEN, NORWEGIA	17,2 %	A648
GRIEG SEAFOOD ROGALAND AS, POSTBOKS 234, SENTRUM N-5804 BERGEN, NORWEGIA	17,2%	A648
HAMNEIDET LAKS AS, N-9181 HAMNEIDET, NORWEGIA	16,0 %	A663
HARDANGERFISK AS, PB. 143, N-5604 ØYSTESE, NORWEGIA	16,0 %	A663
HAVFANGST AS, DYRSFJORD, N-9130, HANSNES, NORWEGIA	16,0 %	A663
HELLESUND FISKEOPPDRETT AS, LANGHOLMSUND, N-4770 HØVÅG, NORWEGIA	16,0 %	A663
HELLFJORDLAKS AS, JENNSKARET, N-8475, STRAUMSJØEN, NORWEGIA	16,0 %	A663
HENDEN FISKEOPPDRETT AS, POSTBOKS 53, N-6539 AVERØY, NORWEGIA	16,0%	A663
HJARTØY LAKS AS, POSTBOKS 371, NESTTUN N-5853, BERGEN, NORWEGIA	16,0 %	A663
HØLLALAKS AS, POSTBOKS 603, N-8301 SVOLVÆR, NORWEGIA	15,3 %	A641
HYDROTECH AS, BENTNESV. 50, N-6512 KRISTIANSUND N, NORWEGIA	15,3 %	A647
HYEN LAKS AS, KLEPPENES, N-6829 HYEN, NORWEGIA	16,0 %	A663
JENSEN ALFRED AS, N-9394 KALDFARNES, NORWEGIA	16,0 %	A663
K. ENOKSEN FISKEOPPDRETT AS, OLAV TRYGGVASON'S GT 40, P.O.BOX 2608, SENTRUM, N-7414 TRONDHEIM, NORWEGIA	16,0%	A663
KLEIVA FISKEFARM AS, N-9455 ENGENES, NORWEGIA	16,0 %	A663
KOBBEVIK OG FURUHOLMEN AS, N-5392 STOREBØ, NORWEGIA	16,0 %	A663
KRISTOFFERSEN EGIL & SØNNER AS, JENNSKARET, N-8475, STRAUMSJØEN, NORWEGIA	16,0 %	A663

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
KVAMSDAL FISKEOPPDRETT AS, POSTBOKS 371, NESTTUN N-5853, BERGEN, NORWEGIA	16,0%	A663
KVITSVA AS, SØRROLLNES, N-9450, HAMNVIK, NORWEGIA	16,0%	A663
LANDØY FISKEOPPDRETT AS, VÆRLANDET, N-6986 VÆRLANDET, NORWEGIA	16,0%	A663
LANGFJORDLAKS AS, N-9540 TALVIK, NORWEGIA	16,0%	A663
LARSSEN SEAFOOD AS, N-8740 NORD-SOLVÆR, NORWEGIA	16,0%	A663
LERØY MIDNOR AS, N-7246 HESTVIKA, NORWEGIA	16,0%	A663
LINGALAKS AS, LINGAVEGEN 206, N-5630 STRANDEBARM, NORWEGIA	16,0%	A663
LOVUNDLAKS AS, N-8764 LOVUND, NORWEGIA	16,0%	A663
LUND FISKEOPPDRETT AS, N-7818 LUND, NORWEGIA	16,0%	A663
MARINE HARVEST BOLGA AS, N-8158 BOLGA, NORWEGIA	15,3%	A641
MARINE HARVEST NORWEGIA AS, POSTBOKS 4102, DREGGEN, N-5835 BERGEN, NORWEGIA	15,3%	A641
MARØ HAVBRUK A/S, N-6914 SVANOYBUKT, NORWEGIA	16,0%	A663
MÅSØVAL FISHFARM AS, N-7266 KVERVA, NORWEGIA	16,0%	A663
MÅSØVAL FISKEOPPDRETT AS, N-7266 KVERVA, NORWEGIA	16,0%	A663
MIDT-NORSK HAVBRUK AS, HANSVIKA, N-7900 RØRVIK, NORWEGIA	16,0%	A663
NORDLAKS OPPDRETT AS, BOKS 224, N-8455 STOKMARKNES, NORWEGIA	6,8%	A646
NORDLAKS PRODUKTER AS, BOKS 224, N-8455 STOKMARKNES, NORWEGIA	6,8%	A646
NORD-SENJA FISKEINDUSTRI AS, N-9373 BOTHAMN, NORWEGIA	16,0%	A663
NYE VESTSTAR AS, N-5392 STOREBØ, NORWEGIA	16,0%	A663
NYGÅRD LAKS AS, N-5640 EIKELANDSOSEN, NORWEGIA	16,0%	A663
OSLAND HAVBRUK AS, N-5962 BJORDAL, NORWEGIA	16,0%	A663
PAN FISH NORWEGIA AS, GRIMMERGATA 5, N-6002 ÅLESUND, NORWEGIA	16,1%	A643
PROSJEKT OMEGA AS, HAMNEGATA 1, N-6900 FLORØ, NORWEGIA	16,0%	A663
PUNDSLETT LAKS AS, PUNDSLETT, N-8324 DIGERMULEN, NORWEGIA	16,0%	A663
QUATRO LAKS AS, N-5640 EIKELANDSOSEN, NORWEGIA	16,0%	A663
RAMSØY FISKEOPPDRETT AS, BENTNESVN. 50, N-6512 KRISTIANSUND N, NORWEGIA	15,3%	A641
RANGØY EINAR AS, POSTBOKS 53, N-6539 AVERØY, NORWEGIA	16,0%	A663
RIOL AS, FROVÅGHAMN, N-9392 STRONGLANDSEIDET, NORWEGIA	16,0%	A663
ROGALAND FJORDBRUK AS, N-5694 ONARHEIM, NORWEGIA	16,0%	A663
RONG LAKS AS, POSTBOKS 371, NESTTUN N-5853, BERGEN, NORWEGIA	16,0%	A663
RONGEVÆR FISKEOPPDRETT AS, BØVÅGEN, N-5937 BØVÅGEN, NORWEGIA	16,0%	A663
RØVÆR FJORDBRUK AS, N-5549 RØVÆR, NORWEGIA	16,0%	A663
SALMAR FARMING AS, N-7266 KVERVA, NORWEGIA	16,0%	A663
SANDNES FISKEOPPDRETT AS, N-6967 HELLEUNIK, NORWEGIA	16,0%	A663
SANDVÆRFISK AS, POSTBOKS 34, N-8764 LOVUND, NORWEGIA	15,3%	A641

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
SANDVOLL HAVBRUK AS, N-5835 BERGEN, NORWEGIA	15,3%	A641
SEAFARM INVEST AS, N-8764 LOVUND, NORWEGIA	15,3%	A641
SEANOR SALMON AS, POSTBOKS 371 NESTTUN N-5853 BERGEN, NORWEGIA	16,0%	A663
SELØY SJØFARM AS, SELØY, N-8850 HERØY, NORWEGIA	13,5%	A642
SELSØYVIK HAVBRUK AS, POSTBOKS 17, N-8196 SELSØYVIK, NORWEGIA	16,0%	A663
SENJA SJØFARM AS, GJØVIKA, N-9392 STONGLANDSEIDET, NORWEGIA	16,0%	A663
SFI MELØ AS, POSTBOKS 34, N-8764 LOVUND, NORWEGIA	15,3%	A641
SINKABERG-HANSEN AS, POSTBOKS 134, N-7901 RØRVIK, NORWEGIA	16,0%	A663
SIRIUS SALMON SA, BOKS 224, N-8455 STOKMARKNES, NORWEGIA	6,8%	A646
SJURELV FISKEOPPDRETT AS, FJORDVEIEN 255, N-9100, KVALØYSLETTA, NORWEGIA	16,0%	A663
SKJELBULAKS AS, N-8136 NORDARNØY, NORWEGIA	16,0%	A663
SNEKVIK SALMON AS, GJENGSTØ, N-7200 KYRKSÆTERØRA, NORWEGIA	16,0%	A663
SØMNA FISKEOPPDRETT AS, POSTBOKS 34, N-8764 LOVUND, NORWEGIA	15,3%	A641
SØRROLLNESFISK AS, N-9450 HAMNVIK, NORWEGIA	16,0%	A663
STEINVIK FISKEFARM AS, N-6939 EIKEFJORD, NORWEGIA	16,0%	A663
STETTEFISK AS, OLAV TRYGGVASON'S GT 40, P.O.BOX 2608, SENTRUM, N-7414 TRONDHEIM, NORWEGIA	16,0%	A663
STØLE DANIEL FISKEOPPDRETT AS, STØLEV. 2, N-5514 HAUGESUND, NORWEGIA	16,0%	A663
STOLT SEA FARM AS, POSTBOKS 370, SENTRUM, N-0102 OSLO, NORWEGIA	13,9%	A644
SULEFISK AS, N-6924 HARDBAKKE, NORWEGIA	16,0%	A663
SUNNHORDLAND FJORDBRUK AS, N-5694 ONARHEIM, NORWEGIA	16,0%	A663
TOFTØYSUND LAKS AS, N-5694 ONARHEIM, NORWEGIA	16,0%	A663
TOMBRE FISKEANNLEGG AS, N-5640 EIKELANDSOSEN, NORWEGIA	16,0%	A663
TOMMA LAKS AS, N-8723 HUSBY, NORWEGIA	15,3%	A641
TORRIS PRODUCTS LTD. AS, POSTBOKS 34, N-8764 LOVUND, NORWEGIA	15,3%	A641
TRI AS, POSTBOKS 100, N-9531 KVALFJORD, NORWEGIA	16,0%	A663
TYSNES FJORDBRUK AS, N-5694 ONARHEIM, NORWEGIA	16,0%	A663
VEGA SJØFARM AS, N-8980 VEGA, NORWEGIA	15,3%	A641
VESTVIK MARINEFARM AS, OLAV TRYGGVASON'S GT 40, P.O.BOX 2608, SENTRUM, N-7414 TRONDHEIM, NORWEGIA	16,0%	A663
VIKNA SJØFARM AS, V/TERJE BONDØ, SØRTUNET 2, N-7900 RØRVIK, NORWEGIA	16,0%	A663
WENBERG FISKEOPPDRET, LEIVSER N-8200 FAUSKE, NORWEGIA	16,0%	A663
WILSGÅRD FISKEOPPDRETT AS, N-9381 TORSKEN, NORWEGIA	16,0%	A663
WSZYSTKIE POZOSTAŁE PRZEDSIĘBIORSTWA	24,5%	A999

4. Wprowadzenie do swobodnego obrotu na obszarze Wspólnoty produktu opisanego w ust. 1 podlega uiszczeniu zabezpieczenia równoważnego kwocie tymczasowego cła.
5. O ile nie określono inaczej, mają zastosowanie obowiązujące przepisy w zakresie opłat celnych.

Artykuł 2

Bez uszczerbku dla przepisów art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96, zainteresowane strony mogą wystąpić z wnioskiem o ujawnienie najważniejszych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje stanowiska na piśmie oraz wnioskować o przesłuchanie ustne przez Komisję w terminie 30 dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 384/96, strony, których dotyczy postępowanie, mogą przedstawić uwagi dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia w ciągu jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 27 kwietnia 2005 r.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 kwietnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 14 kwietnia 2005 r.

dotycząca zakończenia procedury konsultacyjnej z Republiką Gwinei na mocy art. 96 Umowy z Kotonu

(2005/321/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Umowę o partnerstwie AKP-WE podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r.⁽¹⁾, w szczególności jej art. 96,

uwzględniając Umowę wewnętrzną w sprawie przyjęcia środków i stosowania procedur w celu wykonania Umowy o partnerstwie AKP-WE⁽²⁾, w szczególności jej art. 3,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Naruszono elementy zasadnicze Umowy z Kotonu określone w jej art. 9.
- (2) Zgodnie z art. 96 Umowy z Kotonu w dniu 20 lipca 2004 r. rozpoczęto konsultacje z krajami AKP i Republiką Gwinei. W ramach tych konsultacji władze Gwinei podjęły szczególne zobowiązania mające na celu rozwiązanie problemów przedstawionych przez Unię Europejską i realizację tych zobowiązań podczas trzymiesięcznego okresu prowadzenia pogłębionego dialogu.
- (3) Po upływie tego okresu wydaje się, że niektóre z wyżej wspomnianych zobowiązań dały początek konkretnym inicjatywom, a niektóre zostały wykonane. Jednakże kolejne ważne środki w odniesieniu do elementów zasadniczych Umowy z Kotonu pozostają nadal do realizacji,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Konsultacje prowadzone z Republiką Gwinei zgodnie z art. 96 Umowy z Kotonu zostają zakończone.

Artykuł 2

Środki wyszczególnione w piśmie znajdującym się w załączniku zostają przyjęte tytułem właściwych środków określonych w art. 96 ust. 2 lit. c) Umowy z Kotonu.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza decyzja wygasa z dniem 14 kwietnia 2008 r. Niniejsza decyzja podlega regularnym przeglądom co najmniej co sześć miesięcy.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 14 kwietnia 2005 r.

W imieniu Rady

L. FRIEDEN

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 376.

ZAŁĄCZNIK

Szanowny Panie Ministrze,

Unia Europejska przywiązuje duże znaczenie do postanowień art. 9 Umowy z Kotonu. Poszanowanie praw człowieka, zasad demokracji i państwa prawa, na których opiera się partnerstwo AKP-UE, stanowią elementy zasadnicze tej Umowy, a zatem również podstawę naszych stosunków.

W tym duchu, Unia Europejska jest zaniepokojona pogorszeniem zasad demokracji i państwa prawa, w szczególności poczynając od referendum konstytucyjnego z 2001 roku oraz w trakcie wyborów do Zgromadzenia Narodowego (2002 rok) i prezydenckich (2003 rok). Unia Europejska jest również zaniepokojona brakiem poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, a także nieprzestrzeganiem zasad dobrego rządzenia w administracji, polityce, gospodarce oraz finansach.

Unia Europejska uznała, że sytuacja polityczna w Gwinei stanowi pogwałcenie elementów zasadniczych zawartych w art. 9 Umowy z Kotonu. W świetle tego artykułu i sytuacji politycznego zastoju w Gwinei, w dniu 31 marca 2004 r. Unia podjęła decyzję o rozpoczęciu konsultacji na mocy art. 96 Umowy w celu dokładniejszego zbadania sytuacji i, w danym przypadku, jej polepszenia.

Konsultacje te rozpoczęto w Brukseli dnia 20 lipca 2004 r. Przy tej okazji poruszono wiele zasadniczych kwestii i miał Pan sposobność przedstawić Pański punkt widzenia oraz analizę sytuacji w Pana kraju. Przedstawił Pan także memorandum zawierające plan działania zmierzającego do umocnienia demokracji, poszanowania praw człowieka, zasad państwa prawa i dobrych rządów.

W odpowiedzi na powyższe sprawozdanie, do Conakry udała się wspólna misja monitorująca Prezydencji Unii Europejskiej i Komisji i we współpracy z przedstawicielami Państw Członkowskich Unii Europejskiej znajdującymi się na miejscu oceniła realizację zobowiązań.

Unia Europejska stwierdza, że władze gwinejskie dały wyraz dużej gotowości w zakresie, z jednej strony, kontynuacji i pogłębienia dyskusji oraz, z drugiej strony, ułatwienia Unii Europejskiej przeprowadzenia jej misji monitorującej. Stwierdza ona ponadto, że niektóre ze zobowiązań dały początek zachęcającym inicjatywom ze strony Pana kraju. Odnotowuje się w szczególności, że:

Pana Rząd wykazał wolę ponownego podjęcia dialogu politycznego z uczestnikami życia politycznego w celu dokonania rewizji zasad wyborczych. Oficjalna ceremonia otwierająca dialog miała miejsce dnia 31 sierpnia 2004 r., a w celu ułatwienia dialogu utworzone zostało biuro konsultacji międzypartyjnych.

Rząd potwierdził decyzję zorganizowania wyborów lokalnych w czerwcu 2005 roku, jak również zamiar przyspieszenia procesu decentralizacji. Opracowywane są różne projekty przepisów aktów prawnych.

Rząd potwierdził decyzję zorganizowania wyborów do Zgromadzenia Narodowego w terminie określonym w Konstytucji, tzn. w czerwcu 2007 roku. Rząd wyraził także gotowość do zbadania możliwości wcześniejszego zorganizowania wyborów.

Ponadto Rząd potwierdził harmonogram liberalizacji częstotliwości radiowych, który stanie się skuteczną w czerwcu 2005 roku.

Wreszcie, Rząd potwierdził reformy sektorowe w dziedzinie zarządzania makroekonomicznego oraz harmonogram ich realizacji.

Nie ulega wątpliwości, że powyższe inicjatywy przyczynią się do większego poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w Pana kraju. Jednakże większość z tych zobowiązań będzie realizowana przez dłuższy okres i w związku z tym konieczne jest monitorowanie poszanowania pewnej liczby zobowiązań w czasie, w szczególności w celu pogłębienia demokracji. W tej dziedzinie Unia Europejska oczekuje w szczególności konkretnych środków określonych w Pana sprawozdaniu okresowym na temat wdrożenia memorandum z dnia 30 września 2004 r., którego główne elementy przedstawione są poniżej:

- 1) Kontynuowanie dialogu narodowego w celu rewizji zasad wyborczych oraz warunków działania, zgodnie z postanowieniami Deklaracji w sprawie zasad rządzących wyborami demokratycznymi w Afryce przyjętymi przez Unię Afrykańską w 2002 roku w Durbanie⁽¹⁾ w celu zagwarantowania przejrzystego i demokratycznego przebiegu wyborów.
- 2) Kontynuowanie i utrwalanie zobowiązania do przestrzegania przepisów dotyczących poszanowania praw człowieka, podstawowych wolności umożliwiających w szczególności partiom politycznym wykonywanie ich praw i prerogatyw uprawniających do swobodnego gromadzenia się, organizowania manifestacji i posiadania dostępu do państwowych anten radiowych i telewizyjnych.
- 3) Liberalizacja mediów elektronicznych zgodnie z harmonogramem przedstawionym misji monitorującej Unii Europejskiej w październiku 2004 roku, pozwalająca na wprowadzenie prywatnych mediów elektronicznych przed przeprowadzeniem wyborów lokalnych.
- 4) Zorganizowanie głosowania podczas wyborów lokalnych i wyborów do Zgromadzenia Narodowego zgodnie ze zmienionymi zasadami wyborczymi.
- 5) Kontynuowanie procesu decentralizacji.
- 6) Kontynuowanie działań wzmacniających zarządzanie makroekonomiczne oraz reform sektorowych.

W następstwie konsultacji, uwzględniając zobowiązania zrealizowane na tym etapie i działania, jakie należy jeszcze podjąć, postanowiono przyjąć, na mocy art. 96 ust. 2 lit. c) Umowy z Kotonu, następujące odpowiednie środki:

- 1) Dalsze prowadzenie współpracy na podstawie salda szóstego, siódmego i ósmego Europejskiego Funduszu Rozwoju w celu umożliwienia realizacji zobowiązań przyjętych przez Gwineę w ramach niniejszych konsultacji, w szczególności procesu decentralizacji, liberalizacji mediów oraz dobrego rządzenia w gospodarce.
- 2) Dalsze prowadzenie współpracy również na podstawie transzy B dziewiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju w celu umożliwienia realizacji programów przeznaczonych bezpośrednio na polepszenie warunków życia ludności znajdującej się w najgorszym położeniu lub będącej ofiarą politycznego kryzysu subregionalnego.
- 3) Możliwość wsparcia dla programów, których celem jest wzmocnienie społeczeństwa obywatelskiego (w tym niezorganizowanego), poszanowanie i umocnienie demokracji, praw człowieka i dobrych rządów, a także powstanie i konsolidacja wolnych mediów.
- 4) Indywidualne rozpatrywanie udziału w poszczególnych projektach regionalnych.
- 5) Dalsze prowadzenie działań o charakterze humanitarnym, współpracy handlowej oraz preferencji w dziedzinach związanych z handlem.
- 6) Wsparcie dla przygotowania wyborów może zostać udzielone na podstawie salda szóstego, siódmego i ósmego Europejskiego Funduszu Rozwoju albo na podstawie transzy B dziewiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju, po ustaleniu zasad wyborczych, gwarantujących przejrzysty i demokratyczny przebieg wyborów, opartych na Deklaracji w sprawie zasad rządzących wyborami demokratycznymi w Afryce.

⁽¹⁾ Deklaracja OJA/UA w sprawie zasad rządzących wyborami demokratycznymi w Afryce, AHG/Decl.1 (XXXVIII).

7) Transza A dziewiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju została pomniejszona o kwotę w wysokości 65 milionów EUR zgodnie z decyzją Komisji Europejskiej, podjętej w ramach przeglądów międzyokresowych. Strategia współpracy i narodowy program orientacyjny zostaną sfinalizowane z uwzględnieniem sytuacji w kraju, a także nowych perspektyw finansowych. Dokumenty te zostaną podpisane i wprowadzone do realizacji po stwierdzeniu wystarczającego postępu w wykonywaniu zobowiązań przyjętych przez Gwineę, w szczególności w odniesieniu do przygotowania i przeprowadzenia wolnego i przejrzystego głosowania w wyborach lokalnych i do Zgromadzenia Narodowego. Jako kryteria Unia Europejska przyjmie w szczególności:

- a) fakt odbycia się wolnych i przejrzystych wyborów lokalnych oraz objęcia funkcji przez należycie wybrane władze wykonawcze wspólnot lokalnych;
- b) fakt ustanowienia w ramach dialogu politycznego z siłami opozycji zasad wyborczych i warunków działania w odniesieniu do wyborów do Zgromadzenia Narodowego (w tym daty przeprowadzenia wyborów) opartych na Deklaracji w sprawie zasad rządzących wyborami demokratycznymi w Afryce.

Prezydencja Unii Europejskiej wspólnie z Komisją Europejską zamierza przeprowadzać regularne przeglądy powyższych postanowień, z których pierwszy odbędzie się w terminie nieprzekraczającym sześciu miesięcy.

Unia Europejska będzie kontynuować śledzenie z bliska sytuacji w Gwinei przez okres następnych trzydziestu sześciu miesięcy. Intensywny dialog polityczny z Pana Rządem w ramach art. 8 Umowy z Kotonu będzie utrzymywany w celu utrwalania zasad demokracji i państwa prawa, w szczególności przez prowadzenie wyborów do Zgromadzenia Narodowego, a także poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności.

W przypadku przyspieszenia realizacji zobowiązań przyjętych przez władze gwinejskie lub, przeciwnie, w przypadku naruszenia Unia Europejska zastrzega sobie prawo zmiany odpowiednich środków.

Z wyrazami szacunku,

W imieniu Rady

W imieniu Komisji

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 26 lutego 2005 r.

w sprawie wniosku przedłożonego przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach Wspólnej Polityki Rybołówstwa

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 411)

(Jedynie teksty w językach angielskim, francuskim i niderlandzkim są autentyczne)

(2005/322/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach Wspólnej Polityki Rybołówstwa⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 27 stycznia 2005 r. Zjednoczone Królestwo konsultowało się z Komisją zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 w sprawie rozszerzenia krajowego zakazu trałowania przy połowie labraksa wzdłuż południowo-zachodnich wybrzeży Anglii na statki innych Państw Członkowskich mające dostęp do działalności połowowej na tym obszarze, mającego na celu zmniejszenie przyłówów waleni jako rozwiązanie przejściowe do momentu, gdy będzie możliwe podjęcie skoordynowanych działań na szczeblu wspólnotowym. Przedstawiając ten wniosek władze Zjednoczonego Królestwa zwróciły uwagę na problem dotyczący poziomu przyłówów delfinów zwyczajnych przy połowach labraksa za pomocą trałowania i na decyzję Komisji o odrzuceniu sprawy dotyczącej nadzwyczajnego zawieszenia tych połowów w zachodniej części kanału La Manche (obszar ICES VIIe)⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 francuskie i belgijskie statki są uprawnione do połowów gatunków przydennych w obszarze 6–12 mil i w związku z tym są zainteresowane projektem środków zaproponowanych przez Zjednoczone Królestwo.
- (3) Zgodnie z warunkami ustalonymi w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 Zjednoczone Królestwo przedstawiło swój wniosek zainteresowanym Państwom Członkowskim. W wyznaczonym terminie pięciu dni

roboczych ustanowionym w art. 9 rozporządzenia 2371/2002 Komisja otrzymała od Francji uwagi na piśmie wzywające Komisję do odrzucenia wniosku Zjednoczonego Królestwa.

- (4) Komisja jest zaniepokojona przyłowami waleni, które są chronione dyrektywą Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory⁽³⁾, obserwowanymi podczas niektórych połowów i w pełni angażuje się w możliwie największe zmniejszenie liczby utonięć tych zwierząt w narzędziach połowowych. Wspólnotowe działanie zostało ostatnio podjęte w drodze rozporządzenia Rady (WE) nr 812/2004 z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiającego środki dotyczące przypadkowych odłowów waleni na łowiskach⁽⁴⁾ i zmienione rozporządzeniem (WE) nr 88/98.
- (5) Wyżej wymienione rozporządzenie przewiduje obecność obserwatorów na statkach prowadzących połowy za pomocą trałowania od dnia 1 stycznia 2005 r. Zagadnienie przyłowu waleni przy użyciu włoków pelagicznych jest złożone i było szczegółowo omawiane jako część obszernego naukowego przeglądu i porady udzielonej przez Międzynarodową Radę Badań Morza (ICES) na temat przyłowu walenia w trakcie połowów⁽⁵⁾. ICES wskazał, że „inne połowy oprócz trałowania przy połowie labraksa również powodują odławianie delfinów” i że „istnieje potrzeba szerokiego monitoringu licznych połowów przy użyciu trałowania odbywających się w tym obszarze zanim precyzyjnie określą się wymagania ograniczające”. ICES uznał w szczególności, że „zakaz trałowania przy użyciu włoków pelagicznych przy połowie labraksa (morona)” byłby „środkiem arbitralnym, o małym prawdopodobieństwie osiągnięcia pożądanego skutku”. Zakaz połowu przy użyciu przydennych włoków pelagicznych w zachodniej części kanału La Manche prawdopodobnie spowodowałby redystrybucję nakładu połowowego na obszary przyległe niekoniecznie ograniczając przyłów delfinów zwyczajnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 24 sierpnia 2004 r. na wniosek przedłożony przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 – C(2004)3229.

⁽³⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, str. 7. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 150 z 30.4.2004, str. 12.

⁽⁵⁾ Raporty Komitetu Doradczego ICES ds. Ekosystemu (ACE), 2002 i 2003, dostępne na <http://www.ices.dk>

- (6) Mimo iż zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 Państwo Członkowskie może podjąć środki celem zminimalizowania wpływu działalności połowowej na ekosystemy morskie, zgodnie z dostępnymi informacjami naukowymi zaproponowany środek wiąże się z małym prawdopodobieństwem osiągnięcia pożądanego skutku.
- (7) To rozumowanie było jedną z przyczyn decyzji Komisji o odrzuceniu wniosku Zjednoczonego Królestwa o nadzwyczajne zawieszenie połowów labraksa przy użyciu trałowania w zachodniej części kanału La Manche w sierpniu 2004 r. Od tego czasu nie udostępniono żadnych nowych informacji naukowych, które mogłyby zmienić tę analizę.
- (8) Komisja uważa, że zagadnienie przyłowu waleni przy użyciu trałowania powinno być rozważane w sposób efektywny i skoordynowany w oparciu o rzetelne naukowe zrozumienie natury i skali problemu. W tym celu Komisja wspiera finansowo badania naukowe mające na celu rozwój środków służących do ograniczania przyłowu waleni przy użyciu trałowania lub uaktualnienie naukowych szacunków co do obfitości małych waleni w europejskich wodach Atlantyku. Te badania i projekty badawcze w połączeniu z danymi na temat przyłowu waleni w dużej liczbie połowów będą dostępne dzięki wspólnotowemu programowi obserwacji i mają na celu dostarczenie w rozsądnych ramach czasowych technicznych podstaw do ukierunkowanych i efektywnych środków zarządzania w celu ograniczenia skutków

połowów waleni. Gdy tylko informacje będą dostępne, Komisja zaproponuje, tam gdzie stosowne, konieczne środki w ścisłej współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi stronami.

- (9) Podsumowując, wniosek przedłożony przez Zjednoczone Królestwo nie może zostać przyjęty,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wniosek przedłożony przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 o rozszerzenie zawieszenia trałowania przy połowie labraksa do 12 mil od południowo-zachodniego wybrzeża Anglii na statki innych Państw Członkowskich zostaje odrzucony.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Republiki Francuskiej oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 kwietnia 2005 r.

w sprawie wymogów bezpieczeństwa, które muszą spełniać normy europejskie w odniesieniu do pływających artykułów rekreacyjnych przeznaczonych do używania na lub w wodzie zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady*(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 1209)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2005/323/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2001/95/WE nakłada na producentów obowiązek wprowadzania na rynek wyłącznie produktów bezpiecznych.
- (2) Zgodnie z tą dyrektywą produkt uznaje się za bezpieczny w odniesieniu do zagrożeń i kategorii zagrożeń objętych odpowiednimi normami krajowymi, jeżeli jest zgodny z dobrowolnymi normami krajowymi transponującymi normy europejskie.
- (3) Zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE europejskie normy powinny być ustanawiane przez europejskie organy normalizacyjne. Normy te mają na celu zapewnienie zgodności danych produktów z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa określonym we wspomnianej dyrektywie.
- (4) Państwa Członkowskie i Komisja, w ścisłej współpracy z europejskimi organami normalizacyjnymi i po konsultacji z zainteresowanymi stronami, wskazały na pływające artykuły rekreacyjne przeznaczone do używania na lub w wodzie jako na grupę produktów, dla których należy opracować normy europejskie na podstawie mandatu, który będzie udzielony przez Komisję zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE. Wskazane pływające artykuły rekreacyjne nie obejmują pływających artykułów objętych dyrektywą Rady 88/378/EWG⁽²⁾ dotyczącą bezpieczeństwa zabawek, dyrektywą Rady 89/686/EWG⁽³⁾ odnoszącą się do wyposażenia ochrony osobistej oraz dyrektywą 94/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾ odnoszącą się do rekreacyjnych łodzi rekreacyjnych.

(5) Wymogi dotyczące bezpieczeństwa wskazanych produktów powinny być określone na podstawie wspomnianych konsultacji i dyskusji z władzami Państw Członkowskich.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu powołanego na mocy dyrektywy 2001/95/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Produkty i definicja produktów

Niniejszą decyzję stosuje się do pływających artykułów rekreacyjnych przeznaczonych do używania na lub w wodzie, określonych w części I Załącznika, które nie są objęte ustawodawstwem unijnym odnoszącym się do poszczególnych produktów. W szczególności pływające artykuły rekreacyjne objęte dyrektywami 88/378/EWG, 89/686/EWG oraz 94/25/WE są wyłączone z zakresu niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Wymogi bezpieczeństwa

Wymogi dotyczące bezpieczeństwa produktów, o których mowa w art. 1, określone są w części II niniejszego Załącznika.

Artykuł 3

Skierowania

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 kwietnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, str. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 187 z 16.7.1988, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 93/68/EWG (Dz.U. L 220 z 30.8.1993, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 399 z 30.12.1989, str. 18. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 164 z 30.6.1994, str. 15. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

ZAŁĄCZNIK

Wymogi dotyczące bezpieczeństwa dla pływających produktów rekreacyjnych przeznaczonych do używania na lub w wodzie

CZĘŚĆ I

Definicja produktu

Pływające produkty rekreacyjne, objęte niniejszą decyzją, to produkty rekreacyjne przeznaczone do używania na lub w wodzie, których unoszenie się na powierzchni wody jest zapewnione poprzez napompowanie lub dzięki odpowiednim materiałom mającym zdolności utrzymywania produktu na wodzie. Produkty te nie są objęte szczególnymi przepisami unijnymi odnoszącymi się do poszczególnych wyrobów i są używane na lub w wodzie w celach rekreacyjnych, takich jak zabawy w wodzie, sporty wodne, pływanie łodzią, nurkowanie i nauka pływania, oraz są produktami najbardziej typowymi i tradycyjnymi dla tego sektora. Niektóre z tych produktów mają od dawna ustaloną pozycję na rynku europejskim, podczas gdy inne są nowe – te ostatnie ciągle pojawiają się na rynku.

Większość z tych produktów to tradycyjne produkty podstawowe, które zostały zmodyfikowane, lub ich pochodne, które uległy dalszemu przekształceniu. Coraz częściej sprzęt z placu zabaw przeznaczony do użytkowania na podłożu ziemnym jest przystosowywany do używania na wodzie.

Te nowe produkty mają na celu zwiększać przyjemność i dostarczanie rozrywki, a ponadto osiąganie większych prędkości lub potęgowanie akcji i doznań dzięki nowym działaniom przygotowawczym, takim jak np. „zjazdy rurą” i „pontonowe spływy rzekami górskimi”.

Pływające wyroby rekreacyjne objęte dyrektywą 88/378/EWG dotyczącą bezpieczeństwa zabawek, dyrektywą 89/686/EWG odnoszącą się do środków ochrony indywidualnej oraz dyrektywą 94/25/WE odnoszącą się do łodzi rekreacyjnych są wyłączone z zakresu niniejszej decyzji.

Pływające produkty objęte niniejszą decyzją muszą być klasyfikowane według ich zamierzonego użycia, rodzaju napędu oraz kategorii projektowej do następujących klas:

Klasa A: Pływające produkty przeznaczone do używania w pozycji statycznej na lub w wodzie. Użytkownik znajduje się na konstrukcji pływającej. Są to produkty przeznaczone zarówno do pojedynczego jak i zbiorowego używania, głównie biernego. Zazwyczaj niewyposażone w mechaniczne środki napędowe. Urządzenia mogą być zaprojektowane w sposób zapewniający ich stateczność podczas unoszenia na wodzie lub mogą wymagać stabilizacji przez użytkownika.

Z zakresu klasy A wyłącza się wyroby przeznaczone do ochrony, objęte dyrektywą 89/686/EWG. Podobnie, wyłącza się wyroby zaprojektowane lub wyraźnie przeznaczone do indywidualnego używania przez dzieci podczas zabawy w wodzie płytkiej, objęte dyrektywą 88/378/EWG.

Klasa B: Pływające produkty przeznaczone do używania statycznego. Użytkownik znajduje się w środku konstrukcji pływającej, która owija się wokół jego ciała (stosunkowo ściśle dopasowanie). Urządzenia mogą zapewniać system podtrzymujący ciało lub też mogą wymagać od użytkownika podtrzymywania się ramionami i rękoma. Do systemu podtrzymującego ciało zalicza się siedzenie zintegrowane z danym urządzeniem, paski lub inne środki podtrzymujące niezależnie od pozycji ciała (siedząca, stojąca, leżąca, kłęcząca ...). Ciało użytkownika jest mniej lub bardziej zanurzone. Zazwyczaj, górna część (od klatki piersiowej wwyż) znajduje się ponad wodą. Przeznaczone zarówno do pojedynczego jak i zbiorowego używania. Zazwyczaj nie wyposażone w mechaniczne środki napędowe.

Z zakresu klasy B wyłącza się wyroby przeznaczone do ochrony, objęte dyrektywą 89/686/EWG. Podobnie, wyłącza się wyroby zaprojektowane lub wyraźnie przeznaczone do indywidualnego używania przez dzieci podczas zabawy w wodzie płytkiej, objęte dyrektywą 88/378/EWG.

Klasa C: Pływające produkty przeznaczone do używania dynamicznego, np. przy dużych prędkościach. Użytkownik znajduje się na lub wewnątrz konstrukcji pływającej. Dany produkt może posiadać kokpit, siedzenie lub inne środki służące do podtrzymywania użytkownika. Urządzenie jest holowane za zewnętrznym środkiem napędu. Od użytkownika wymaga się kontrolowania stateczności pływającego sprzętu oraz utrzymywania bezpiecznego kursu za urządzeniami holowniczymi.

Klasa D: Pływające produkty przeznaczone do aktywnego używania, np. wspinania się, skakania i jakichkolwiek innych związanych z tym czynności. Nie ma jednej określonej pozycji użytkownika. Przeznaczone zarówno do pojedynczego jak i zbiorowego używania. Zazwyczaj nie wyposażone w mechaniczne środki napędowe. Z zakresu klasy D wyłącza się wyroby przeznaczone do ochrony, objęte dyrektywą 89/686/EWG. Podobnie, wyłącza się wyroby zaprojektowane lub wyraźnie przeznaczone do indywidualnego używania przez dzieci podczas zabawy w wodzie płytkiej, objęte dyrektywą 88/378/EWG.

Klasa E: Nadmuchiwane łodzie o wyporności poniżej 1 800 N i długości kadłuba pomiędzy 1,2 m a 2,5 m, mierzonej zgodnie z właściwymi normami zharmonizowanymi, przeznaczone do celów sportowych i rekreacyjnych, zgodnie z definicją określoną w dyrektywie 94/25/WE. Pojedyncze i zbiorowe zastosowanie. Użytkownik znajduje się wewnątrz konstrukcji pływającej (szeroki kokpit).

CZĘŚĆ II

A. Zagrożenia

Główne zagrożenia związane z powyższymi produktami to utonięcia i wypadki podobne do utonięć.

Inne zagrożenia związane z poszczególnymi produktami, które również mogą powodować bardziej lub mniej poważne obrażenia, obejmują zagrożenia wynikające z konstrukcji produktu, takie jak dryfowanie, puszczenie uchwytu, upadek z dużej wysokości, uwięzienie lub zaplątanie się nad lub pod powierzchnią wody, nagła utrata pływalności, wywrotki, szok chłodowy, jak również zagrożenia związane z ich używaniem, takie jak zderzenie, uderzenie oraz zagrożenia związane z wiatrem, prądami i falami.

B. Ogólny wymóg dotyczący bezpieczeństwa

Wymienione produkty muszą być zgodne z ogólnymi wymogami bezpieczeństwa określonymi w dyrektywie 2001/95/WE oraz muszą być „bezpieczne” w rozumieniu jej art. 2 lit. b.

C. Szczególne wymogi bezpieczeństwa

Przy stosowaniu ogólnych wymogów bezpieczeństwa określonego w dyrektywie 2001/95/WE należy brać pod uwagę przede wszystkim:

C.1. Wymagania odnoszące się do projektowania produktu

Bezpieczeństwo produktu w pierwszej kolejności powinno wynikać z jego konstrukcji, a następnie z dostosowania się do zaleceń instrukcji obsługi. Użyte materiały i metody wykonania muszą odpowiadać zasadom dobrej praktyki, biorąc pod uwagę przewidywane zastosowanie produktów oraz ewentualne skutki dla zdrowia użytkownika i środowiska naturalnego.

Należy brać pod uwagę przede wszystkim:

- a) stateczność unoszenia się zgodnie z zamierzonym i przewidywanym użyciem;
- b) minimalną pływalność i w przypadku nadmuchiwanych produktów szczątkową pływalność po awarii jednego zasobnika na powietrze. Dodatkowo zachowanie funkcji, jeśli to jest stosowne, i w szczególności jeśli produkt jest przeznaczony do zbiorowego używania lub istnieje prawdopodobieństwo zbiorowego używania;
- c) sposób uchwytu podczas używania, łatwość uchwytu;
- d) łatwość ucieczki podczas wywrotki, możliwość uniknięcia jakichkolwiek innych form uwięzienia lub zaplątania części ciała;
- e) sposoby ułatwiające powtórne „wejście”, w szczególności w odniesieniu do zbiorowego używania, jak również możliwość uchwycenia się w nagłych wypadkach, gdy użytkownik znajduje się w wodzie;
- f) obecność niezawodnego urządzenia pozwalającego na szybkie uwolnienie produktów poruszanych (holowanych) z dużą prędkością.

C.2. Ostrzeżenia i informacje dotyczące ostrożnego używania produktu

Prezentacja produktu, widoczne i wyraźne oznakowanie, jak również wszelkie ostrzeżenia i instrukcje używania muszą być w pełni spójne oraz jasno sformułowane i zrozumiałe dla konsumenta i nie mogą powodować zagrożenia dla potencjalnych użytkowników, w szczególności dla dzieci.

Oznakowanie (wraz z piktogramami) związane z ostrzeżeniami lub wymogami dotyczącymi zachowania odpowiednich wielkości musi być widoczne podczas używania. Piktogramy, które ostrzegają przed bardzo poważnymi zagrożeniami, muszą być opatrzone odpowiednią informacją. Potencjalny użytkownik musi uzyskać niezbędne informacje dotyczące właściwości użytkowych i ograniczeń danego produktu przed dokonaniem zakupu. Należy poświęcić szczególną uwagę informacjom związanym z zagrożeniami dla dzieci. Należy brać pod uwagę przede wszystkim:

- a) każde wymagane ograniczenie używania dotyczące np. liczby użytkowników, całkowitej wagi, zagrożeń związanych z wiatrem, prądami i falami, szczegółowego określenia odległości od brzegu, najwyższej prędkości, wzajemnego oddziaływania na inne produkty lub przedmioty, jeśli można przewidzieć używanie produktu z innymi produktami lub w pobliżu niebezpiecznych przedmiotów (bezpieczne odległości); należy także uwzględnić możliwe niewłaściwe użycie produktu;
- b) wszystkie produkty muszą być opatrzone ostrzeżeniem „UWAGA: nie chroni przed utonięciem. Tylko dla osób umiejących pływać!”;
- c) zalecenie dotyczące użycia odpowiednich środków ochrony indywidualnej (ŚOI) zapobiegających utonięciu i zwiększających odporność na wstrząsy, jeśli mają one zastosowanie;
- d) instrukcję dotyczącą wymagań odnoszących się do nadmuchiwania i nacisku, utrzymania, naprawy, przechwywania i zniszczenia, biorąc pod uwagę szczególne właściwości omawianych produktów i ich używanie, sytuacje związane z wielokrotnym użyciem w długim okresie czasu lub procesem starzenia;
- e) produkty przeznaczone dla kategorii konsumentów narażonych na ryzyko podczas używania produktu, w szczególności dla dzieci, dla osób nieumiejących pływać i w niektórych przypadkach dla osób starszych, powinny posiadać specjalne ostrzeżenia.

**KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO PRACOWNIKÓW
MIGRUJĄCYCH****DECYZJA NR 200****z dnia 15 grudnia 2004 r.****w sprawie sposobu funkcjonowania i składu Komisji Technicznej do Spraw Przetwarzania Danych
przy Komisji Administracyjnej do Spraw Zabezpieczenia Społecznego Pracowników Migrujących****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2005/324/WE)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DO SPRAW ZABEZPIECZENIA
SPOŁECZNEGO PRACOWNIKÓW MIGRUJĄCYCH,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Komisja Administracyjna do Spraw Zabezpieczenia Społecznego Pracowników Migrujących ustanawia Komisję Techniczną do Spraw Przetwarzania Danych na mocy art. 117c ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 574/75 i nadaje jej nazwę „Komisja Techniczna”.

2. Komisja Techniczna pełni funkcje określone w art. 117c ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 574/72.

3. Mandat Komisji Technicznej w zakresie jej szczegółowych zadań ustanawia Komisja Administracyjna do Spraw Pracowników Migrujących, która może zmieniać omawiane zadania w miarę potrzeb.

Artykuł 2

Komisja Techniczna przyjmuje sprawozdania i uzasadnione opinie wyjaśniające, jeżeli to konieczne, na podstawie dokumentacji technicznej i badań. Komisja Techniczna może występować do administracji narodowych o udzielenie wszelkich informacji potrzebnych jej do należytego wypełniania zadań.

Artykuł 3

1. Komisja Techniczna składa się z dwóch członków z każdego Państwa Członkowskiego, z których jeden otrzymuje nominację na stałego członka, a drugi wyznaczany jest na jego zastępcę. Przedstawiciel rządu danego Państwa Członkowskiego w Komisji Administracyjnej przekazuje Sekretariatowi Generalnemu Komisji Administracyjnej listę osób nominowanych przez każde Państwo Członkowskie.

uwzględniając art. 81 lit. d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71⁽¹⁾, na mocy którego Komisja Administracyjna ma ustanawiać i rozwijać współpracę między Państwami Członkowskimi przez unowocześnianie procedur wymiany informacji, w szczególności poprzez dostosowanie przepływu informacji między instytucjami w celu wymiany telematycznej, uwzględniając rozwój przetwarzania danych w każdym z Państw Członkowskich. Głównym celem takiego unowocześnienia jest przyspieszenie przyznawania świadczeń,

uwzględniając art. 117c ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72⁽²⁾, na mocy którego Komisja Administracyjna ustanawia sposoby funkcjonowania i skład Komisji Technicznej, która, zgodnie z art. 117, 117a i 117b, dostarcza sprawozdania i uzasadnione opinie przed podjęciem decyzji,

uwzględniając konsekwencje rozszerzenia Unii Europejskiej dnia 1 maja 2004 r. dla funkcjonowania Komisji Technicznej,

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 5.7.1971, str. 2. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 631/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 100 z 6.4.2004, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 74 z 27.3.1972, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 631/2004.

2. Sprawozdania oraz uzasadnione opinie zatwierdzane są zwykłą większością głosów wszystkich członków Komisji Technicznej, przy czym każde Państwo Członkowskie ma jeden głos, który oddaje stały członek lub, w przypadku jego nieobecności, zastępca. Sprawozdania lub uzasadnione opinie Komisji Technicznej muszą zawierać informację o tym, czy zostały przyjęte jednomyślnie czy zwykłą większością głosów. Muszą one, w przypadku istnienia mniejszości, zawierać wnioski lub zastrzeżenia zgłoszone przez mniejszość.

3. W pracach Komisji Technicznej w charakterze doradczym bierze udział przedstawiciel Komisji Wspólnot Europejskich lub osoba przez niego wyznaczona.

Artykuł 4

Stanowisko Przewodniczącego Komisji Technicznej obejmowane jest co pół roku przez kolejnego stałego członka Komisji lub innego wyznaczonego urzędnika z Państwa, którego przedstawiciel sprawuje stanowisko Przewodniczącego Komisji Administracyjnej w tym samym okresie. Przewodniczący Komisji Technicznej zdaje sprawozdanie z działalności Komisji Technicznej, jeśli wymaga tego Przewodniczący Komisji Administracyjnej.

Artykuł 5

Komisja Techniczna może ustanawiać grupy robocze *ad hoc* zajmujące się określonymi kwestiami. Komisja Techniczna opisuje w programie pracy wspomnianym w art. 7 zadania, które mają realizować omawiane grupy robocze, harmonogram ich zakończenia oraz skutki finansowe działań grup roboczych.

Artykuł 6

Sekretariat Komisji Administracyjnej przygotowuje i organizuje posiedzenia Komisji Technicznej i sporządza z nich protokoły.

Artykuł 7

Komisja Techniczna przedkłada do zatwierdzenia przez Komisję Administracyjną szczegółowy program pracy. Komisja Techniczna zdaje co roku sprawozdanie do Komisji Administracyjnej ze swoich działań i osiągnięć w odniesieniu do programu pracy wraz z wnioskami dotyczącymi jego zmian.

Artykuł 8

Wszelkie proponowane działania Komisji Technicznej wiążące się z wydatkami, które ponieść ma Komisja Wspólnot Europejskich, podlegają zatwierdzeniu przedstawiciela tej instytucji.

Artykuł 9

Językami Komisji Technicznej są języki uznane za języki urzędowe instytucji Wspólnoty, zgodnie z art. 290 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Artykuł 10

Przepisy uzupełniające zawarte w dołączonym Załączniku stosuje się również do Komisji Technicznej.

Artykuł 11

Niniejsza decyzja zastępuje decyzję Komisji Administracyjnej nr 169⁽¹⁾.

Artykuł 12

Niniejsza decyzja jest opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 marca 2005 r.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
C.-J. VAN DEN BERG

⁽¹⁾ Dz.U. L 195 z 11.7.1998, str. 46.

ZAŁĄCZNIK

PRZEPISY UZUPEŁNIAJĄCE KOMISJI TECHNICZNEJ

1. Obecność na zebraniach

- a) Jeżeli urzędujący Przewodniczący nie może uczestniczyć w posiedzeniu Komisji Technicznej, jego zastępca sprawuje funkcję przewodniczącego.
- b) Jeżeli wymaga tego charakter omawianych spraw, członkom Komisji Technicznej podczas jej posiedzeń towarzyszyć może jeden lub więcej ekspertów dodatkowych. Każda delegacja może z zasady składać się z maksymalnie czterech osób.
- c) We wszystkich posiedzeniach Komisji Technicznej lub grup roboczych *ad hoc* uczestniczy przedstawiciel Komisji Wspólnot Europejskich lub członek Sekretariatu lub inna osoba wyznaczona przez Sekretariat Generalny Komisji Administracyjnej. W posiedzeniach tych mogą uczestniczyć przedstawiciele innych służb Komisji Wspólnot Europejskich, jeżeli uzasadnia to kwestia, która będzie rozstrzygana podczas posiedzenia.

2. Głosowanie

- a) W czasie gdy funkcję Przewodniczącego sprawuje stały członek Komisji Technicznej, zamiast niego głosuje jego zastępca.
- b) Każdy obecny członek, który podczas głosowania wstrzymuje się od głosu, zostanie poproszony przez Przewodniczącego o podanie powodów wstrzymania się od głosu.
- c) Jeżeli większość obecnych członków wstrzymuje się od głosu, wniosek poddany pod głosowanie zostaje uznany za nierozpatrzony.

3. Porządek dzienny

- a) Tymczasowy porządek dzienny każdego posiedzenia Komisji Technicznej sporządzany jest przez Sekretariat w konsultacji z Przewodniczącym Komisji Technicznej. Zanim dany punkt zostanie wprowadzony do porządku dziennego, Sekretariat może, jeżeli uzna za konieczne, zwrócić się do zainteresowanych delegacji z prośbą o pisemną opinię w tej sprawie.
- b) Tymczasowy porządek dzienny składa się, zasadniczo, z punktów zgłoszonych przez członków lub przez przedstawiciela Komisji Wspólnot Europejskich i w stosownych przypadkach, nie związanych z porządkiem dziennym, otrzymanych przez Sekretariat co najmniej 20 dni roboczych przed rozpoczęciem posiedzenia.
- c) Tymczasowy porządek dzienny jest rozsyłany co najmniej 10 dni roboczych przed rozpoczęciem posiedzenia do członków Komisji Technicznej, przedstawiciela Komisji Wspólnot Europejskich i wszelkich innych osób, które mają uczestniczyć w posiedzeniu. Dokumentacja związana z punktami porządku dziennego jest wysyłana do zainteresowanych osób gdy tylko jest dostępna.
- d) Na początku każdego posiedzenia Komisja Techniczna zatwierdza jego porządek dzienny. Dodatkowe punkty, niezawarte w tymczasowym porządku dziennym mogą być wprowadzone do porządku dziennego jednomyślną decyzją Komisji Technicznej podjętą w drodze głosowania. Za wyjątkiem nagłych przypadków, członkowie Komisji Technicznej mogą wstrzymać się od przedstawiania ostatecznego stanowiska do czasu kolejnego posiedzenia w zakresie tych punktów porządku dziennego, w odniesieniu do których nie otrzymali oni stosownych dokumentów we właściwych językach w terminie pięciu dni roboczych przed rozpoczęciem posiedzenia.

4. Grupy robocze *ad-hoc*

- a) Grupom roboczym *ad hoc* przewodniczy ekspert wyznaczony przez Przewodniczącego Komisji Technicznej w porozumieniu z przedstawicielem Komisji Wspólnot Europejskich lub, jeżeli to niemożliwe, ekspert reprezentujący państwo, którego przedstawiciel sprawuje stanowisko Przewodniczącego Komisji Administracyjnej.
- b) Przewodniczący grupy roboczej *ad hoc* wzywany jest na posiedzenie Komisji Technicznej, w trakcie którego omawiane jest sprawozdanie danej grupy roboczej *ad hoc*.

5. Kwestie administracyjne

- a) Przewodniczący Komisji Technicznej może udzielać Sekretariatowi wszelkich instrukcji dotyczących planowanych posiedzeń oraz wykonywania zadań wchodzących w zakres funkcji Komisji Technicznej.
  - b) Sekretariat w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Technicznej zwołuje Komisję Techniczną listownie, rozsyłając zaproszenie do członków i przedstawiciela Komisji Wspólnot Europejskich 10 dni roboczych przed posiedzeniem.
  - c) Wszystkie posiedzenia są protokołowane, a protokół, co do zasady, zatwierdza się podczas kolejnego posiedzenia.
-

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 607/2005 z dnia 18 kwietnia 2005 r. zmieniającego po raz czwarty rozporządzenie Rady (WE) nr 1763/2004 nakładające określone środki ograniczające dla wsparcia skutecznego wykonania mandatu Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii (MTKJ)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 100 z dnia 20 kwietnia 2005 r.)

Na stronie 18 w pkt. 2 lit. c):

zamiast: „Lukic, Milan. Data urodzenia: 6.9.1967. Miejsce urodzenia: Visegrad, Bośnia i Hercegowina. Narodowość: a) Bośnia i Hercegowina, b) prawdopodobnie Serbia i Czarnogóra.”,

powinno być: „Lukic, Sreten. Data urodzenia: 28.3.1955. Miejsce urodzenia: Visegrad, Bośnia i Hercegowina. Narodowość: Serbia i Czarnogóra.”
